

Lettre à Hérodote d'Epicure = DL X, 35-83 - éd. Mühl

Auteur(s) : Diogène Laërce ; Epicure

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

25 Fichier(s)

Mots clés

[Mühl, Peter von der \(1885-1970\)](#)

Comment citer cette page

Diogène Laërce ; Epicure, Lettre à Hérodote d'Epicure = DL X, 35-83 - éd. Mühl

1922

Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Consulté le 16/09/2025 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Epicurei/items/show/13>

Présentation du document

Date 1922

Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la fiche Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Contributeur(s)Giovacchini, Julie
LangueGrec ancien
SourceVoir description détaillée du texte : [CIRIS](#)

Contenus reliés

Collection Ep. Lettre à Hérodote

Ce document est une version de :
[Lettre à Hérodote d'Epicure = DL X, 35-83 - éd. Usener](#)

Description du document

DescriptionVoir description détaillée de l'édition : [CIRIS](#)
Notice créée par [Julie Giovacchini](#) Notice créée le 25/06/2021 Dernière modification le 30/05/2022

τος προσγραφίσμων οιτιθάμεν διαιλίψεθαι τι εύτοι, τὸ μὲν ἀπατάδε, τὸ δὲ ἀπέκεινα, τὸ ἵσον ἡμῖν διὶ προσπίπτειν. Εἶται τε θεωροῦμεν ταῦτα ἀπὸ τοῦ πρώτου καταρχόμενοι καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ, οὐδὲ μίστησι μερῶν ἀπτόμενα, ἀλλ' ἣ ἐν τῇ ἴδιότητι τῇ ἑαυτῶν τὰ μηγίθη καπομετροῦντα, τὰ πλεῖστα πλεῖστον ταῦτα τὸ ἔλαττον πλοττον. ταῦτη τῇ ἀναλογίᾳ νομιστέον καὶ τὸ ἐν τῇ ἀτόμῳ ἐλάχιστον κεχρῆθυεν· μικρότερη γάρ ἐκεῖνο δῆλον 59 ὡς διοφέρει τοῦ κατὰ τὴν αἰσθησιν θεωρουμένου, ἀναλογίᾳ δὲ τῇ αὐτῇ κέχρηται. ἐπεὶ περ καὶ ὅτι μέγιθος ἔγει τὸ ἀτόμος, κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀναλογίαν κατηγορίσαμεν, μακρόν τε μόνον το μακρόν ἐκβαλόντες. Εἰ τι τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμερῆ πέρατα διὶ νομίζειν τῶν μηκῶν τὸ καταμέτρημα ἵξ αὐτῶν πράτων τοῖς μετίσσει καὶ ἔλαττοις παραποκενάζοντα τῇ διὰ λόγου θεωρίᾳ ἐπὶ τῶν ἀσφάτων. ἢ γάρ κοινότητες ἡ ἀπάρχουσα αὐτοῖς πρὸς τὰ ἀμετάβολα ἴκανή τὸ μέχρι τούτου συντελέσαι, συμφόρησιν δὲ τοις ἀκ τούτον κίνησιν ἐχόντιων οὐχ οἷόν τε γίνεσθαι.

Καὶ μὴν καὶ τοῦ ἀπειρούν ὡς μὲν ἀνωτάτῳ ἡ κατωτάτων οὐ 60 δεῖ κατηγορεῖν τὸ ὄντα ἢ κάτω. Τείς μέντοι τὸ ὄπερα περιστῆς, δθεν ἦν στῶμεν, εἰς ἀπειρον ἄγουντον τὸν μηδέποτε φανεῖσθαι τοῦτο ἡμῖν· ἢ τὸ ὄποκάτω τοῦ νορθέστος εἰς ἀπειρον ἔμα το ὄντω τι εἶναι καὶ κάτω πρὸς τὸ αὐτόν· τοῦτο γάρ ἀδύνατον διενοηθῆναι. Ματι τοτε μίαν λαβεῖν φορίν τὴν ὄντω νοονμέ-

1 τοι om. F | ἀπτοπερεν Ζ¹ (ex μὲν), Οε ἀπτοπερεν Ρ | οὐ εἰδεη-
ται Γαλλ.: περιθεθαι Η | 10 τοιν (τῶν) ἐνταῦθαι Οε. | κατη-
γορεῖσθαι? Η μακράν Οε. | μακρόν Ρ | ἐκβαλόντες Οε. | ἀβα-
λοντες Ρ | ἀμερῆ τ. Arnim: ἀμερῆ Ρ | οὐ μηκῶν ΒΡ' Οε (?) |
μακρῶν ΡΖτ μικρῶν Φ | de cunctisisti forma vid. Grin., Lucr. I
p. 69 | αἴταρ Ρ, corr. Οε. | πόπτον ΒΡΖτ το post παραπο-
άζοντα Οε. hiatum indicat, quem sic expl. Ko.: τοῦ μὲν δι-
αλεθήσατες θεωρίᾳ ἐκ τῶν ὑρατῶν, τῷ (δὲ) | 16 μικροβατά
τ. Arnim ἀμετάβατα Οε. | 18 (οὖν) ἐχόντων Brieger, scilicet |
γίνεσθαι Σchin.: γίνεσθαι Ρ | 17 ἡ κατωτάτω Ρ(W) Οε Ζτ καὶ
κατ. ΒΡ(Φ) | cf. ad locum Grin., Lucr. I 167 sq. | 18 εἰς μέντοι Ρ' Οε
τομέν τοι Β μέντοι ΡΡ' Ζτ | εἰς μέντοι . . . 21 αἴτο corrupcio
το στῶμαν ΒΡ' Οε: τὸ μὲν ΡΖτ γο in mg. Ρ' | ἀγνών δὲ corrupcio-
ναγόνεσσον Σchin. τετον Οε. ἀγνώ (ἴξ)όντεν δὲ ἀγνώ δὲ οὐδετε-
τεναι Grin. | οὐ ΒΡΟε

λέψεσθαι. καὶ γὰρ καὶ καθαρὰ ἄφ' Ἰαντοῦ παιῆσει πολλὰ
τῶν κατὰ μίρος ἐξακριβούμενων κατὰ τὴν δὲ την πραγματείαν
ἡμῖν, καὶ εὐτὰ ταῦτα ἐν μνήμῃ τεθίμενα συνεχῶς βοηθήσαι.
τοιαῦτα γάρ ἔστιν, θεστε καὶ τὸν κατὰ μέρος ἡδη ἐξακρι-
βοῦντας ἵστανται καὶ τελείως, εἰς τὰς τοιαύτας ἀναλύουστος την
ἀπιβολάς τὰς πλείστους τῶν περιουσιών ὅπλο τῆς δὲ της φύσεως
παιεῖσθαι· δύο δὲ μὴ παιτιλῶς αντῶν τῶν ἀποτελουμένων
εἰσὶν, ἐκ τούτων καὶ κατὰ τὸν ἄντεν φεύγγων τρόπον τὴν
ῆμα νοήσατε περίσσον τῶν κνημιώτων πρὸς γαληνισμὸν
ποιοῦνται.

10

EPISTULA SECUNDA AD PYTHOCLEM

'Ἐπίκουρος Πυθοκλεῖ χαίρειν.

p. 95

"Ἔντε μοι Κίλιν ἵπιατολὴν παρὰ σοῦ, ἐν ᾧ φιλοφρονοῦ- 84
μενός τε περὶ ἡμᾶς διετέλεις ἀξίως τῆς ἡμετέρας περὶ σικετὸν
σκονδῆς, καὶ οὐκ ἀπιθάνως ἐπειρῶ μνημονεύειν τὸν εἰς μα-
κάριον βίον συντεινόντων διαλογισμὸν, ἵδιου τε σεσυτῷ περὶ
τῶν μετεώρων σύνταμον καὶ εὐπιθεγματον διαλογισμὸν ἀπο-
στεῖλαι, τινες φαδίως μνημονεύησεν τὰ γὰρ ἐν ἄλλοις ἡμῖν γε-
γραμμένα δυσμνημόνιατα εἶναι, καίτοι, ὡς Γρηγ., συνιζῆς
αὐτὰ βασιάζεις. ἴμεῖς δὲ ἴδιως τῇ σου τῇ δέησιν ἀπειδεῖ- 10
μένα καὶ ἀπίστιν ἴδεταις συνεσχίθημεν. γράψαντες οὖν τὰ 85
ἴστη πάντα συντεκοῦμεν ἀπέρ τέλωσας πολλοῖς καὶ ἄλλοις

1 καθαρὰ *Gass.*: καθαρὰν Ω. 2 ἐξακριβούμενων *Gass.*: ἐξακρι-
βούμενος *BF* *CoF* (*τοὺς κ. μ.*) ἐξακριβουμένων *Zf* ἐξακριβωμένων
Mei. 4 τοῦς (τὰ) κατὰ μίρος *Mei.*, *sed cf. p. 19, 15* ἐ τελίως
εἰς τελείωσις *P* τελίως *B* τελίως εἰς *Diels, Philod.* Über die
Götter *A* p. 93 : ὅσαι . . . κατὰ τὸν ἄνθρον *B* : ὅσαι *cod. H*
(*sec. Us.*) *Gass.*: ὅσαι libri mei | ἀποτετελευμένων *Schrn.*, *Diels cf.*
p. 3, 16 8 εἰσιν, ἐκ τούτων *Kuehn* εἰσιν, ἐκ τούτων καὶ *Brüggen*:
ἐκ τούτων εἰσιν ἡ Ω ἐκ τούτων ἰσχεῖται *Us.* 17 ἀποτετελει-
ται. m² *B* 19 (κατίτοι τοι. m² *P* (κατίτοι *Q W*) τοι βαστάζεις
Cox.: βαστάζεις Ω καν τις . . . βαστάζει (βαστάζει) *Schrn.* κατετοι
... βαστάζονται *Us.* (quidam καὶ τῶν . . . βαστάζονται?) καθόνται
... βαστάζειν *Croen.* 21 ίδιαις *BF* τοι λοιπὰ πάντα] 'σατ
λιπονται' *Us.* *sed cf. p. 28 c. 5*

ἴκεντο δεῖ κατανοεῖν, ὅτι τάραχος ὁ κυριότατος ταῖς ἀνθρωπίναις φυγαῖς γίνεται ἐν τῷ ταῦτα μακάριοι τε δοξάζειν (*εἶναι*) καὶ ἀφθαρτοὶ καὶ ὑπεραντλιοὶ ἔχειν τούτοις ἄμα βουλήσεις καὶ περάξεις καὶ αἰτίας, καὶ ἐν τῷ αἰώνιον τι δαινὸν ἡ περοσδοκαν
ἢ ἡ ἴμποτερένειν κατὰ τοὺς μῆθους, εἶτα καὶ αὐτὴν τὴν ἀναισθησίαν τὴν ἐν τῷ τεθνάναι φροβουμένους οὐσαν καὶ αἴτους, καὶ τὸ μὴ δόξας ταῦτα πάσχειν ἀλλ' ἀλόγῳ γίνεται παραστάσαι, ὅθεν μὴ δοξάνται τὸ δαινὸν τὴν θάρην ἢ καὶ 82 ἴπιαταμίνην ταραχὴν λαμβάνειν τῷ εἰ καὶ ἰδόξαζον ταῦτα ἡ π. τοῦ δὲ ἀτυραξία τῷ τούτοις πάντων ἀπολέλυσθαι καὶ συνεχῆ μηδεὶς μην ἔχειν τῶν ὅλων καὶ κυριωτάτων. Όθεν τοῖς πάντοις προσεκτίον τοῖς παροῦσι καὶ τοῖς αἰαθήσασι, κατὰ μὲν τὸ κοινὸν ταῖς κοινοῖς, κατὰ δὲ τὸ ἴδιον τοῖς ἴδιαις, καὶ πάσῃ τῇ περούσῃ καθ' ἕκαστον τῶν κριτηρίων ἴναργείᾳ. ἐν γὰρ τούτοις προσάγομεν, τὸ δόθεν ὁ τάραχος καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο ἴξετιολογήσομεν ὁρθῶς καὶ ἀπολέσομεν, ἵπερ τε μετεῳώντων αἰτιολογοῦντες καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἀλλ' παρεμπεπτόντων, ὅσα φαβεῖ τοὺς λοιποὺς ἴσχύτως.

Ταῦτά σοι, ὦ Ἡρόδοτε, ἵστι κεφαλαιωθέσιτο τὸπέρ τῆς 83 τῶν ὅλων φύσεως ἴπιετεμημένα· ὥστε ἔαν γένηται οὗτος ὁ τι λόγος δυνατὸς κατασχθεῖς μετ' ἀκριβείας, οἶμαι, ἔαν μη καὶ πρὸς ἀποντα βαδίσῃ τας τῶν κατὰ μέρος ἀποιβομένων, ἀσύμβλητον αὐτὸν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἀδράτητο

1 τάραχος (*μήν*)? Us. οὐ ταῦτα scri: ταῦτα Ω | εἶναι int. (Graec.), Us. οὐ τοῦτοι] ταῦτα Ψ τούτων Us. | οὐπει τραπεζ. post ποταλήσας ΨΖt. 4 η̄ scri: καὶ Ω διτ̄ Us. 5 η̄ ΒΡ' Κα. καὶ ΨΖf. γη̄ in mg. Ρ̄ | καὶ αὐτὴν Cas. κατὰ ταῦτην Ω * τὴν Ιν] τῇ διτ̄ Ρ̄ τῇ διτ̄ Κα [τί] διτ̄ Β |] μ̄ | καὶ αὐτοῖς Cas.: καὶ αὐτοῖς Ω. 9 τῇ ΒΖt. τὸ ΡΚοΥ | σίκαλος δοξάζεται Us. 10 τὸ Us. τὸ Ω. 11 καθεστ. Bonnel. Us.: πᾶσι Ω 12 καὶ ταῦτα αἰαθήσασι om. ΨΖt. suppl. Ψ̄ 17 καὶ οὖσα ΨΨΖt 19 λοιποὺς (*ἀνθρώπους*) Mei. 19 κατασχεῖσθαι Ρ̄ διεστρεψ ΨΖf. γη̄ in mg. Ρ̄ τοῦ ἔχεται γη̄ Β | μῶτ̄ λατ̄ γένεται Us. ὥστε ἂν γη̄ τοστοῦ Ω | δυνατὸς ὁ λόγος αὐτος πος Ψ 21 κατασχεῖσθαι Graec., Us.: κατασχεῖσθαι (*λατ̄*) κατασχεῖσθαι Καστη κατασχεῖσθαι Broch-mueller 22 καὶ om. ΨΖf. del. Ρ̄ 23 ἀσύγκριτον ΨΖf. γη̄ in mg. Ρ̄ | μῶτ̄ Β

τὸ δ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ πεπιστοχός τῆς δύστεως καὶ ἀνατολῆς καὶ 79
τροπῆς καὶ ἵκλαιψεως καὶ δσα συγγενῆ ταύτοις μηδὲν ἔτι
πρός τὸ μακάριον τῆς γνώσεως συντιθέντιν, ἀλλ' ὅμοιως τοὺς
φύσιους ἔγινεν τοῦτα κατειδότας, τίντις δ' αἱ φύσεις ἀγνο-
οῦντας καὶ τίνες αἱ κυριώταται αἰτίαι, καὶ εἰ μὴ προσήδεσαν
ταῦτα· τάχα δὲ καὶ πλεῖστος, ὅτεν τὸ Θάρμβος ἐκ τῆς τούτων
προσβατανόησίως μὴ δύνηται τὴν λόσιν λαμβάνειν κατὰ τὴν
περὶ τῶν κυριωτάτων οἰλονομίαν. διὸ δὴ καὶ πλεῖστος αἰτίας
εἰρίσκομεν τροπῶν καὶ δύστεων καὶ ἀνατολῶν καὶ ἵκλαιψεων
καὶ τῶν τοιούτοις τρόποταν· διότε τοῖς πατέρα μέρος γνο-
μένους, καὶ οὐ δεῖ νομίζειν τὴν ἐπέρι τούτων χρεῖαν ἀκρίβειαν 80
μὴ ἀπιληφέντας, δῆτα πρὸς τὸ ἀτάραχον καὶ μακάριον ἡμῖν
συντείνειν. διότε παραθεωροῦντας ποδαρχός παρ' ἡμῖν τὸ ὅμοιον
γίνεται, αἰτιολογητέον ὑπέρ τε τῶν μετεώρων καὶ παντὸς τοῦ
ἀδήλου, καταφρονοῦντας τῶν οὕτε *(ιδε)* μοναρχῶς Γρού ἢ γι-το
νόμενον γνωριζόντων οὕτε τὸ πλευναρχός συμβαίνον, τίντις ἐκ τα-
ῦτῶν ἀποστημάτων φρεντασίαν παριδόντων, ἔτι τε ὀγκοδούντων
καὶ ἐν πολοῖς οὐκ ἕστιν ἀταρακτῆσαι *(καὶ ἐν πολοῖς ὅμοιαις
ἀταρακτῆσαι)*. ἐν οὖν οἰλάρισθα καὶ ὥδι πως Ἰνδογάμενον
αὗτὸν γίνεσθαι [καὶ ἐν πολοῖς ὅμοιαις ἀταρακτῆσαι], οὔτοι τὸ το-
ῦτο πλεονορχός γίνεται γνωρίζοντες, διότε κανοῦν ὥδι πως
γίνεται τίδομεν, ἀταρακτήσομεν. Ἐπὶ δὲ τούτοις ὅλως ἀπασιν 81

8 τῆς γνώσεως Us., qui etiam I τοῦ . . . πεπιστοχός proponit, praeferret τὴν γνώσειν, sed cf. p. 24, 12 ἡ κατειδότας Us.
cf. p. 53, 17. 55, 14. 57, 1: κατειδόντας (καταδιδόντας B) Ω | δ' αἱ
B δὲ αἱ ΖΖτ δὲ PCo ἡ προσήδεσσαν BPCoF (?) προσήδεσσαν Zt,
corr. Huc., Croen. (MGH 210) ε τάχη δὲ] τὸ γαλεῖνά P¹P²Zt
τ κατὰ Gass.: καὶ Ω ε κανοῦν αἰτίας εἴρισκομεν ετ II ἦρ
pro ἡ Us. 10 τῶν τοιούτων τόπων (τροπῶν P¹Zt) Ω, corr.
Mei. II καὶ Mei. ἡ Ω 16 οὗτε τὸ Gass.: οὐδὲ BPY2t
οὗδὲν Co 18 τῆς *(τε)* Us. *(κατὰ)* τὴν Mei. *(τῶν)* τὴν Κο.;
οὐδὲν παταριόντιν est 17 παριδόντων Us.: παραδιδόντων Ω
18 καὶ . . . 19 ἀταρακτῆσαι εχ ετ. 20 ἡμε τρινηροτοι 19 ἀν οὖν . . .
20 ἀταρακτῆσαι οτι. B 20 τε πολοῖς P¹Co ἤτοι αἰτίας P¹P²Zt
II κατ [ὅτι κανοῦν ὥδη πως] P¹ 22 γίνεσθαι BP¹Co | δὲνς BPCo
Gass. F(Q), οτι. Zt

καὶ προσδεῖσθαι τῶν πλησίων ταῦτα γίνεται —, μήτε αὐτὸς ἄμα δικα συνειστραμένον τὴν μακαριότητα πεκτηρίζειν κατὰ βούλησιν τὰς κατήσαις ταύτας λαμβάνειν ἀλλὰ πᾶν τὸ σίμωνον τηρεῖν κατὰ τάντα ὄνδρατα φερόμενα ἵπποι τὰς τουτάτας ἐν-
τοῖσις, λίγον μηδὲν ὑπεναντίον ἔχει εἰπεῖν τῷ σεμνώματι δόξῃ·
εἰ δὲ μή, τὸν μέγιστον τάραχον ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτοῖς ἡ ὑπεναν-
τιότης παρασκευάσσει. οὕτων δὴ κατὰ τὰς ἔξαρχης ἐναπολήψεις
τῶν συστροφῶν τούτων ἐν τῷ τοῦ κόσμου γενέσει δεῖ δοξάζειν
καὶ τὴν ἀνάγκην ταῦτην καὶ περιόδον συντιλεῖσθαι.

78 Καὶ μὴν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν πυριωτάτων αἰτίαν ἔξαπο-
τι βῶσαι φυσιολογίας ἱρογόν εἶναι δεῖ νομίζειν, καὶ τὸ μοκά-
ριον ἐν τῷ περὶ μετεώρων γνάσαι δυτικά πεπτωκέναι καὶ
ἐν τῷ τίνες φύσεις αἱ θεωρούμεναι κατὰ τὰ μετέωρα ταῦτι,
p. 22 καὶ οἵσαι συγγενῆ πρὸς τὴν εἰς τοῦτο ἀποίρεσιν· ἕτερον δὲ οὐ
τὸ πλειονάρχες ἐν τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ τὸ ἐνδεχόμενον
καὶ ἄλλως ποιεῖται, ἀλλ' ἀπλῶς μή εἶναι ἐν ἀρθράσι
καὶ μεταφέρει φύσις τῶν διάκρισιν ἐποβελλάντων ἢ τάραχον
μηδὲν, καὶ τοῦτο κατακατέει τῷ διανοίᾳ λοιπον ἀπλῶς εἶναι.

1 πίνακας ΒΖ 1...2 Achilles, *De sphæra* 13 p. 40 Moess;
αὐτὸς πέρι ἄμα δικα P¹Zt αὐτὸς πύρα μανί τα P¹ αὐτὸς πέραμα δικα
Co λεπτορεις μα αρτα B¹ λεπτορεις ἄμα δικα B¹ αὐτὸς δικα F
αὐτὸς πυρὸς ἀνάρρητα U¹. δικα τοῦ τὰ μετέωρα cf. Arndt I. l.
εἰ συνειστρατευμένοι Στι. συνειστραμμένα Steph. -μένου U¹. | μακα-
ριοῦμ P¹ταῦτην ΒΡ¹(Q), Σα? εἰ τοῦ αρμάρωντος τίλησις dicit
Plotina Aug. in epist. ad Epicureos data Jahresh. d. öst. a. Inst.
II, 272 (Ditt. Syl. 234) 4 τηρεῖται τοῦ δεῖ | τηρεῖται . . . φρά-
μενον U¹. εἰ ταῦτα U¹. | μηδὲ Mei.: μηδὲ Ω | ὑπεναντίον Mei.
ταῦτας ΒΡ¹Co ἴστενταιν ΦΡ¹ τηρεῖταις Ζ ὑπεναντίαις
(τηρεῖται) Gass. U¹. | δὲ αὐτάντα τοῦ διοράσσειν | δέξεται
Mei.: δόξαι Ω, U¹. εἰ πάτη ή P Co αὐτήν ή B αὐτή ή F (?)
αὐτή Σt η κατα Mei.: καὶ Ω εἰ γενέσαι ευστάται ΦΖt 10 (τὸ)
τὴν U¹. η ἐν . . . γενέσαι λαμψανη glossema ad ἑνταῦθα
εἰσειται U¹, αὐτι cf. p. 25, 3 η ταῦτα ΒΡ Co ΦΖ¹, corr. Ζt |
[τε]γίνεται Ιαν B [] μετι εἰ τητίται P ut vid. 14 συγγενῆ
(τούτοις ευτίταις) Ko. εὐτίταις U¹. | τούτο Η. εἰ τὸ μακά-
ριον U¹] τούτων B | αὐτοῦ Mei. 15 ἀνδριγόμενον Schn.
ἐνδεχομένων B ἐνδεχομένων; Φ Co F ἐνδεχομέναις Σt

Ἄλλα μὴν ὑποληπτέον καὶ τὴν φύσιν πολλὰ καὶ παντοῖα 75
ὑπὸ αὐτῶν τῶν πραγμάτων διδαχθῆναι τα καὶ ἀναγκασθῆναι, εἰ τι
τὸν δὲ λογισμὸν τὸ ὅπερ ταῦτης παρεγγυηθῆντα θεοφόρον ἴπα-
κριβοῦν καὶ προσεξενεράκειν ἐν μὲν τοι: Θάττουν. ἢν δὲ τις
βραδύτερον καὶ ἐν μὲν τοι: περιόδοις καὶ χρόνοις [ἀπὸ τῶν εἰ-
πεὶ τοῦ ἀπείρου] *(κατὰ μεῖζους ἐπιδόσεις)*, ἐν δὲ τοι: καὶ
ἴλαττους. Οὐδεν καὶ τὰ δινόματα οἱ ἀρχῆς μὴ θέσει γενίσθαι,
ἄλλ' αὐτὰς τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καθ' ἔκαστα ἕθνη οἵδια
πασχούσας πάθη καὶ οἵδια λαμβανούσας φαντάσματα οἵδιας τὸν
άλφα ἵπτεταιν στελλόμενον ὡφ' ἔκαστων τῶν παθῶν καὶ τῶν τοῦ
φαντασμάτων, ὡς ἂν ποτε καὶ ἡ παρὰ τοὺς τάπους τῶν
ἴθυντιν διαφορά ἦ. θεοφόρον δὲ κοινῶς καθ' ἔκαστα ἕθνη τὰ 76
οἵδια τεθῆναι πρὸς τὸ τὰς δηλώσαις ἥττουν ἀμφιβόλους γενίσθαι
ἄλληλοις καὶ συντομωτέρως δηλουμένας· τινὰ δὲ καὶ οὐ συνο-
ρέμενα πράγματα γίσφιρονται τοὺς συνειδότας παρεγγυηθεῖς τι
τινας φθόγγους τοὺς ἀναγκασθήντας ἀναφωνῆσαι, τοὺς δὲ τῷ
λογισμῷ ἐλομένους κατὰ τὴν πλείστην αἰτίαν οὗτος ἐρμηνεῦσαι.

Καὶ μὴν ἐν τοῖς μετεώροις φρονᾶν καὶ τροπήν καὶ ἔκλιψεν
καὶ ἀνατολήν καὶ δύσιν καὶ τὰ σύστοιχα τούτοις μήτε λεπτόν
τουργοῦντός τινος νομίζειν δεῖ γίνεσθαι καὶ διατάσσοντος ἡ τοῦ
διατάξοντος καὶ σῆμα τὴν πάνταν μακαριότητα ἔχοντος μετὰ
ἀφθαρτίας — οὐ γάρ συμφωνοῦσι πραγματεῖται καὶ φροντίδες 77
καὶ ὄργαι καὶ γάριτες μακαριότητι, ἀλλ' ἐν ἀσθενείᾳ καὶ φόβῳ

Ἐ ὅπερ τῶν αὐτῶν Υ ὅπερ τῶν αὐτῶν τῶν Σοζ. Ζ καὶ θεοφόρος
PP³Zf. Ζ ἀπὸ . . . εἰ λησίον δέσει, *'Glossema'* Ηε.: libr. ad
p. 22, 13 *aberratiisse videtur*; *Iacunam expi Leop.* μεῖζους λαμβά-
ταιν ἐπιδόσεις Ηε. | ἀπὸ τῶν] ἀνατολήν Ηε. cf. p. 29, 8 Ζ ἀπὸ
τοῦ οὐ. Υ | κατ'] καὶ Ηε. 10 ἐπ' ΒΡ¹Co 11 ἡ Ηε.: εἰη Ω
11 γίνεσθαι? 14 ἀλλήλοις Μει.: ἀλλήλαις ΒΡ¹Co² ζειτίλοις Υ |
συντομωτέρως Β συντομωτέρων ΡCo 16 τοὺς (πτ.) δει. Ηε. *(καὶ)*
τοὺς *(μὲν)* Οass. *(φν)* τοὺς *(αὐτοὺς)* Μει. τοὺς *(μὲν)* Οιο.,
Ιαν., v. I p. 276; *nihil mutandum* 17 ἰμούλενος Schn. | εἰτιντ]
πραγματεῖται Ηε. δημιαῖς Leop. 18 καὶ μὴν *(καὶ τὴν)* Ηε., sed
cf. Arndt, Εμ. Ep. p. 21 sqq. 20 γίνεσθαι Μει.: γενίσθαι Σε |
ἡ διατάξοντος ΒΡ¹Co Υ ἡ διατάξεντης Ζf δει. Μει., cf. Sent. XVI
22 καὶ γάριτες καὶ ΒΡ¹Co καὶ γάριτες εῇ Κοδ. | διλ' Ιτ Ρ¹Co
ζειτίλα Ιτ Β ἀλλ' ΡΡ³Zf

σύγκρισιν πεπερασμένην τὸ δροσιδὲς τοῖς θεωρουμένοις πυκνῶς ἔχουσαν νομίζειν γεγονέναι ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, πάντων τούτων ἡ εὐστροφῶν ιδίων ἀποκεκριμένων καὶ μικρότων καὶ λατιόνων· καὶ πάλιν διαλύεσθαι πάντα, τὰ μὲν θάττον, τὰ δὲ τριπλάσια, καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν 74 τοιῶνδε τοῦτο πάσχοντα. δῆλον οὖν ὡς καὶ . . . (καὶ ἐν τῷ . . . Περὶ φύσεως) φθαρτοῖς φησι τοὺς κόσμους, μεταβάλλεται τῶν μερῶν, καὶ ἐν ἄλλοις, τὴν γῆν τῷ ἀέρι ἐποχεῖσθαι.) "Ετι δὲ τοὺς κόσμους οὗτοι οὐτε οὐδὲ ἀνάγκης δεῖ νομίζειν ἵνα σχηματισθῶν τῷ ξενικῷ, ἀλλὰ . . . (καὶ διαφέρουσαν αἵτοις ἐν τῷ τῷ Περὶ φύσεως φησιν· οὐτε μὲν γάρ αιφανεστεῖς, καὶ φοειδεῖς δίδοντες, καὶ ἀλλοιασθήμονες ἕτεροις· οὐ μέντοι πᾶν σχῆμα ἔχειν. οὐδὲ τῷτοι εἴτε ἀποκριθένται ἀπὸ τοῦ ἀπείρου.) . . . οὐδὲ γάρ ἐν ἀποδεῖξεν οὐδεῖς, ὃς *(τὸ)* μὲν τῷ τοιῶντος καὶ οὐκ ἐν ἀπεριττῷ λήγει τὰ τοιαῦτα σπέρματα, ἐξ ἣν τῷτοι εἴτε καὶ φυτά καὶ τὰ λοιπά πάντα *(τὰ)* θεωρούμενα συνίσταται, ἐν δὲ τῷ τοιῶντος οὐκ ἐν ἔδυντοθῇ. (ἀπαίτησε δὲ καὶ ἐπεραρθῆναι.) τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἵπι γῆς νομιστέον . . .

1 ὁμοιδὲς ΖΣΤ ὁμοιοδίς ΡΟΟΥ ἡ πάλιν] πάντα Υ ἡ ἑπό τοιῶντος γνιοτεῖ Ι. Φ | ὑπὸ τοιῶντος αἰτεῖ Ι. ΣεΥΠ² ὑπὸ τῶντος ΖΤ
2 ο τοῦτο σγακ (σγόπ Β' Κ) ΒΡ³ (— WQ) τοῦτο σγακ Σε πάσχοντα · Φ
πάσχοντα Ρ' ΖΤ, corr. cod. H⁴, Ste | ἀδηλον Ρ' ΖΤ sed in my. P⁵
γρ δῆλον διπερ καὶ καλλιον) 6sq. naturam corruptiæ huius loci
perspex. Wolter, *Lucr. phil.* p. 111, Brieger, *Kykl. Brief* p. 14;
δῆλον οὐτε ὡς καὶ scholio adnequit Us. | inserit Briegerum secu-
tus; καὶ φθαρτοῖς ΗΡΣε καὶ . . . φθαρτας (-τος et -τ') ΣΤ καὶ
δρφθαρτοῦς ΖΤ ἡ τὸν (τοῦς scir. Φ') κόσμον Υ 8 cf fragm. Hera-
libri XI Π. φύσεως | Ετι δὲ καὶ ΥΖΤ ίτι το Arndt 10 προ-
φέσσως (C. F. Hermann) Brieger: προι πόντοι ΒΡ' Σε προι
τούτοις ΥΖΤ γρ Ρ⁶ προι (φύσεως) πόντοι Ου. 12 ΖΤται Β | οὐ
μέντοι . . . 13 ἀπειλούν Ου. scholastice dat, recte (cf. *Lucr.* V
115 sq.), verba epistolulae esse susp. Brieger, *Dilecti apud Arndt,*
Em. Ep. p. 21 (πάσχοντα. Ετι δὲ καὶ τοὺς κόσμους. *(οὐς)* οὐτε
14 πάσχεται οὐ μέντοι πᾶν σχῆμα Ιγειν οὐδὲ γῆς . . . ἀπείρος)
15 ante οὐδὲ desunt qualia apud *Lucr.* II 1075sq. leguntur
16 ἐτι ins. Ου. ὡς *τὸ* *Gass.* | καὶ (διαπεριειηθῆ ἐν καὶ) οὐκ
Loritzing | καὶ οὐκ ὡς κόσμον Ου. 16 τὸ ins. Schin 18 putan-
dum est *(species animalium et plantarum semper eandem ex-
sistere)*

άιδιον παρακολουθούντων, οὐδ' εὖ καθ' αὐτὰ νομιστέον — οὐδὲ γάρ τοῦτο διανοητὸν οὗτ' ἐπὶ τούτων οὗτ' ἐπὶ τῶν ἀΐδιον αυτοβίβητοτῶν —, ἀλλ' ὅπερ κοι φαίνεται, Συμπτώματα κάντα τὰς τοιαῦτας νομιστέον, καὶ οὐκ ἀΐδιον παρακολουθούντα οὐδ' εὖ φύσεως καθ' ἑαυτά τάγμα Γροντί, ἀλλ' ὃν τρόπον αὐτὴν η αἰσθητική τὴν ἴδιότητα ποιεῖ, Θεωρεῖται.

Καὶ μὴν καὶ τόδε γε δεῖ προσκατανοῆσαι σφραγῶς· τὸν 72 γάρ θή χρόνον οὐ ξητηρέον δισπερ καὶ τὰ λοιπά, ὅσα ἐν ὑποχειρίᾳ ξητούμεν πιάγοντες ἐπὶ τὰς βλεπομένας περ' ἡμῖν αὐτοῖς προσλήψεις, ἀλλ' αὐτὸν τὸ ἐνάργημα, καθ' ὃ τὸν πολὺν τὸ ἄλλον χρόνον ἀναφωνοῦμεν, συγγενικῶς τούτο περιφέροντες, ἀναλογιστέον. καὶ οὗτε φιλέκτοις ὡς βελτίους μεταληπτίους, ἀλλ' αὐτοῖς ταῖς ὑπορχούσαις κατ' αὐτοὺς χρηστίον, καὶ τοῦτο διαλογιστέον. καὶ γάρ τοῦτο ποιοῦσί τινες —, 73 ἀλλὰ μόνον φ Συμπλέκομεν τὸ ἴδιον τούτο καὶ παραμετρόν μεν, μάλιστα ἐπιλογιστέον. καὶ γάρ τοῦτο οὐκ ἀποδεῖξες προσδεῖται ἀλλ' ἐπιλογισμοῦ, ὅτι ταῖς ἥμέραις καὶ ταῖς νυχὶ συμπλέκομεν καὶ τοῖς τούτων μέρεσιν, ὀσσάτως δὲ καὶ τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς ἀπαθείαις, καὶ κινήσεσι καὶ στάσεσιν, ἴδιον τι σύμπτωμα περὶ τοῦτο πάλιν αὐτὸν τοῦτο ἐννοοῦντες, καθ' ὃ χρόνον ὀνομάζομεν. (ηγείστη δὲ τοῦτο καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ Ήροί φύσεως καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ ἐπιτομῇ.)

Ἐπὶ ταῖς προτιμημένοις τοὺς κόσμους δέ καὶ πᾶσαν

I ἀΐδιον PCo ἀΐδιων ΒΖf ἀΐδιων οὐδὲ τὴν τὸν ἀΐδιον Φ παρακολουθοῦντα: BP¹Co η διανοητίον Ω, corr. Hernays | οὗτ' (alt.) ΦΖf οὐδὲ ΒΡCo | ἀΐδιον ΒΥΖf + τὰ τοιαῦτα scri., cf. p. 20, 9; τὰ σώματα Ω εὔματος Ηε. ταῦτα εὔματος Leop., defendit Pascal, Studi su Lmcr. p. 25 sq. ο *(δῆλον)* ποιεῖ Croen. | Θεωρουμένα κα. Θεωρητοί Ηε. Τοῦτο δεῖ Φ τό γε δι Ζf 10 προσληπτικές Β 11 ἐπιφέροντας Ηε. 12 διαλέκτον P¹Co, Kischin 13 καθ' αἴτοις BP¹Co 14 καθ' αἴτοις ΒΡCo (-αϊ-) Φ καθ' ιουτοῖς Ζf, corr. Gass. 15 θροντος Ηε. Ηε. 16 ὁ Β (ex ὁ). P¹CoF: δ Φ¹ δι Ζf, γρ in μ. P¹ 20 post σύμπτωμα interp. Tescari η μάλιν] πάντα Ηε., cf. Sext. adv. dogm. IV 219 το τῇ β ΦΖf 22 τοῦ κόσμου Β

69 — εὐ γὰρ δυνατὸν ἐπινοῆσαι τοῦτο — οὐτε δλως ὡς οὐκ
τίστιν, οὐδὲ ὡς ἔτερος ἄττα προσυπάρχοντα τούτῳ ἀσώματα,
οὐδὲ ὡς μόρια τούτου, ἀλλ' ὡς τὸ δλον σῶμα καθόλου ἵκ
τούτων πάντων τὴν ἰαυτοῦ φύσιν ἔχον ἀίδιον, οὐχ οἷον δὲ
τίλναι συμπεφροσημένου — μαστιρὶ διατελεῖται δὲ αὐτῶν τῶν δημον
μεῖζον ἀθροισμα συστῆ ἥτοι τῶν πρώτων ἢ τῶν τοῦ δλον
μεγεθῶν τοῦδε τινὸς ἴλαττοντων —, ἀλλὰ μόνον, ὡς λέγω, ἵκ
τούτων ἀπάντων τὴν ἰαυτοῦ φύσιν ἔχον ἀίδιον. καὶ ἐπιβολὰς
μὲν ἔχοντα ἴδιας πάντα ταῦτα ἔστι καὶ διαλήψεις, συμπαρα-
πλουθοῦσσι τοῦ ἀθρόου καὶ οὐθαμῆ ἀποσχιζομένου, ἀλλὰ
κατὰ τὴν ἀθρόου ἔγνωσιν τοῦ σώματος κατηγορίαν εἰληφάτας.

70 Καὶ μὴν καὶ τοῖς σώμασι συμπίπτει πολλάκις καὶ οὐκ ἀίδιον
παρακολουθεῖν *οὔτ' ἐν τοῖς ἀσφάτοις καὶ οὐτε ἀσώματοι*.

Φασε τῷδε κατὰ τὴν πλείστην φρεάν τούτῳ τῷ δυόματι χρώ-
ται μενος φανερὰ ποιοῦμεν τὰ συμπτώματα οὕτε τὴν τοῦ δλον
φύσιν ἔχειν, ὃ συλλαβόντες κατὰ τὸ ἀθρόον σῶμα προσαγο-
ρίζομεν, οὕτε τὴν τῶν ἀίδιον παρακολουθοῦσσι τῶν, ὡς δινε
σῶμα οὐ δυνατὸν νοεῖσθαι. κατ' ἐπιβολὰς δ' ἀν τινας παρα-
κολουθοῦσσι τοῦ ἀθρόου ἔκαστα προσαγορευθεῖη, ἀλλ' ἀτι
το ὅπτοτε ἔκαστα συμβαίνοντα θεωρεῖται, οὐκ ἀίδιον τῶν συμπτω-
μάτων παρακολουθούσι τῶν, καὶ οὐκ ἐξελατίσον ἐκ τοῦ δητος
ταῦτην τὴν ἐνάργυμαν, ὅτι οὐκ ἔχει τὴν τοῦ δλον φύσιν φ
συμβαίνει ὁ δῆ καὶ σῶμα προσαγορεύομεν, οὐδὲ τὴν τῶν

τοῦδε ὡς Gass.: ὡς οὖθ' Ω | ἔτερος ἄττα Ησ.: ἔτερος τὰ Ω
τινὰ Mei. τὸ τε (Aldobr.) Gass.: μὴ Ω μὴν (ἴκ) Mei.
* οἷον δὲ Schr.: οἷον τ' (τε Β) Ω τοῦ μέντον ΒΡ' Κα | ὄγηση]
οἶκων ΒΡ' Κα | μεγεθῶν) μερῶν Schr. 10 οὐδεμῆ ΦΡ' Ζ(Γ) |
ἀπασχιζόμενα et 11 εἰληφότα Ησ. 15 παρακολούθει Β | hiatum
notavit Ησ.; sunt reliquiae tantum definitionis Eventorum simili-
tudis definitioni Coniunctorum p. 19, 16 sqq. 16 ἔχει ΦΖ'Γ | δ
ΦΖ' Γν ΡCα δὲ in lacuna Β | 17 ἀίδιον Ω, corr. Mei.
19 hiatum ante ἀλλ' θερ (sic) signif. Ησ.; sed Ep. dicere videtur:
secundum perceptiones rei universae subsequentis eventa nomen
accipiunt, sed tunc cum singula evenia ipsa evenire constat,
quia evenia perpetuo rebus non inhererent 20 ἀιδίων Ω: corr.
Mei. τε ὁ ΦΖ' Γν Β δὲ ΡCα Φ'

τῆς φυγῆς μερῶν τῶν παρ' ὅλην τὴν σύγκρισιν παρεπεμφέντων
ἔγκαττογορέντων ἡ διαφορούμενων. εἴτε αὐρικιπτόντων τοῖς τικοφ-
γμαῖς. τό τε σπέρμα ἀφ' ὅλων τῶν σπράτων φέρεσθαι.) γι: δεῖ 67
προσκατανοῖν, ὅτι τὸ ἀσώματον λέγουμεν κατὰ τὴν πλειστὴν την
ὅμιλον τοῦ ὄντοςτος ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν νοηθέντος ἔν: το
καθ' ἑαυτὸν δὲ οὐκ ἔστιν τὸ ἀσώματον πλήν τοῦ κενοῦ.
τὸ δὲ κενὸν οὗτον ποιῆσαι οὔτε πεπτεῖν δύναται, ἄλλα κίνησιν
μόνον δι' ἑαυτοῦ τοῖς σώμασι παρίγγεται. δοτ' οἱ λίγοντες
ἀσώματον εἶναι τὴν φυγὴν ματαιῶσσιν. οὐδὲτερον γάρ ἀν ιδό-
ντο πομὲν οὕτε κάσχειν, οὐ δὲ τοιωτῆτε τὸν δὲ ἴναργως 10
ἀμφότερος ταῦτα διαλαμβάνομεν περὶ τὴν φυγὴν τὰ συμπτώ-
ματα. ταῦτα οὖν πάντα τὰ διαλογίσματα (τὰ) περὶ φυγῆς 68
ἄναγων τις ἐπὶ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις, μνημονιών τῶν
ἐν ἀρχῇ φηθέντων, Ικονῶς κατόφεται τοῖς τύποις ἐμπειρεύμ-
πινα εἰς τὸ κατὰ μέρος ἀπὸ τούτων ἐξακριβούσθαι βεβαιώς. 11

'Ἄλλα μήν καὶ τὰ σχῆματα καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ μηγίθη
καὶ τὰ βάρη καὶ οἷα ἄλλα κατηγορεῖται σώματος ὥσαντες συμ-
βεβηκότα ἡ πᾶσιν ἡ τοῖς δρατοῖς καὶ κατὰ τὴν αἰσθησιν
ταύτοις γνωστοῖς, οὗθ' ᾧς καθ' ἑαυτάς εἰσι φύσεις δοξαστέον το

1 τῆς . . . τῶν οι. Φ | παρεπεμφέντων (μερῶν τῆς φυγῆς) Φ.
2 etc] ἡ Φ (ἥτε καὶ Gass.) | διαπιπτόντων Υ διπιπτόντων Giu.
ad Lucr. IV 904 sqq. | πορυμοὶς ΒΡ¹Ωδο 'κορμοὶς Υ διπερπέντων
Ζt. γρ in mg. P² απορίμοις Φ πόροις Ambr. Λαζαρίδος Us.
3 γε δε . . . 8 παρίγγεται οι. Φ + λίγουσσε scri., cf. p. 20, 16.
21, II etc.: λέγει γάρ Ω λέγει Schm. λέγει δὲ 'Ευδοκία' | λέγει
γάρ . . . 5 δριλίαν ut 'scholium' in mg. pos. Us., at cf. p. 20, 14,
(Λέγεται) [λέγει . . . διδριλίος] Heidel. histum scholio intruso
procreatum Lortzing explicet studuit inservendo post τὸ δώμα-
τον (οὐ δι τατηγορεῖν τῆς φυγῆς) τὸ δέντρο εξ τούτη Υ
ταῦτας ceteri τὸ ίαντὸν Ζt | τὸ] τι Leop. | =λέγει (τοῦ) τοῦ Mei.

9 ματαιῶσσιν ΒΡ ΣοΦ ματαιῶσσιν ΖtΦ ματαιῶσσιν Us. |
τὸ ίδεντο ΒΟδ ἀναδύνετο Ρ¹ 10 οὕτοις Ω ἡ Φ 'sort. οὐδὲ'
Us. 11 διαλαμβάνομεν (Aldobr.) Mei.: διαλαμβάνει ΩΦ ευ-
βαίνει Us. | ευριπόμενα: νεοντι Φ 12 τὰ ίαντα Us. | περὶ φυγῆς
οι. Ζt, del. Arndt 14 ευριπόμενα. Β 15 (καὶ τὰ) κατὰ μέρος
Us. (τὰ) κ. μ. Gass. 17 βάρη Us.: βαρίσις ἡ Ρ | φεύγει ευρ-
ιπηκότα P. Galesius: ὡς ἀν τις πέντε βεβηκότα Ω 18 κατά
τιν' αἰσθησιν; 19 αὐτόφη P² (Giu., Lucr. IV p. 318) αἴτη
Mei. σώματος Us., αν ἡμεντ cf. p. 21, 9 sqq. | γνωστά Us.

περὶ αὐτὸν δυνάμεως κατὰ τὴν κίνησιν σύμπτωμα αἰσθητικὸν εὑθὺς ἀποτελεῖν ἔμετῷ ἀπεδίδου κατὰ τὴν δμούρησιν καὶ
²¹ ⁶⁵ συμπάθειαν καὶ ἐπείνω, καθάπτει εἶπον. Άιδος δὲ καὶ ἐνυπέρ-
 γραφῆς ἡ ψυχὴ οὐδέποτε ἄλλου τινὸς μίδους ἀπηλλαγμένου
 οὐ καναιδητεῖ· ὅλλ' ἂν καὶ ταῦτης ἐνυπάλληται τοῦ στεγάζον-
 τος λυθέντος εἴθ' ὅλου εἶτε καὶ μίδους τεινός, έάν περ διαμένῃ,
 σφέσαι τὴν αἰσθησιν, τὸ δὲ λοιπὸν ἔθροισμα διαμένον καὶ
 ὅλου καὶ κατὰ μίδος οὐκ ἔχει τὴν αἰσθησιν ἴστινον ἀπηλ-
 λαγμένον, δοσον ποτὲ ίστι τὸ συνττίτον τῶν ἀτόμων πλήθος
 τοῦτος τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν. Καὶ μήν καὶ λυομένον τοῦ ὅλου
 ἀθροίσματος ἡ ψυχὴ διασπείρεται καὶ οὐκέτι ἔχει τὰς πάτερας
⁶⁶ δυνάμεις οὐδὲ κανεῖται, μότε οὐδὲ αἰσθησιν κέκενται. οὐ γάρ
 οἶδον τε νοτίν αὐτὸν αἰσθανόμενον μὴ ἐν τούτῳ τῷ συστήματι
 καὶ τοῖς κινήσεσι ταύταις γροῦμενον, ὅταν τὰ στεγάζοντα καὶ
 περιέχοντα μὴ τοιαῦτα ἦ, ἐν οἷς νῦν οὖσα ἔχει ταύτας τὰς
 κινήσεις. Άλλὰ μήν καὶ τόδε (λέγει ἐν ἄλλοις καὶ δὲ ἀτόμῳ
 αὐτοῖς συγκατόθεα ληστάτων καὶ στρογγυλωτάτων, πολλῷ τινες
 διαφέρουσσι τούτῳ τῷ μηρῷ) καὶ τὸ μέν τι ἀλογονοῦ αὐτῆς, δὲ τοῦ
 λοιπῷ παρεσταθεῖσι σώματος· τὸ δὲ λογικὸν ἐν τῷ Θερμακῷ, ὃς
 τοῦ δῆλος ἐξ τοῦ τρέματος καὶ τῆς γροῦσης. θηνοτ τε γίνεσθαι τῶν

1 αὐτὸν Β¹Ρ Co Φ αἵτῳ Β¹Ζf | δίνησιν ΦP¹ (in mg. οὐχι κα-
 τησιν) δίνησιν Ζf καὶ (alt.) om. Φ. Φ sed loco contractio + τινὸς
 ἄλλου Β 5 ἀναισθητοῦ(v) Φ ἀναισθητοῦ iam Schn.: ἀναισθησι-
 Β ἀναισθησίστησις reliqua ἀναισθητήσις Κυρκηνή | ὅλλ' ἂ δη ΦP¹ ὁλλά
 ἢ ΒP¹CoΖf ὅλλ' ὃν Φ | ταῦτης Λε.: ταῦτη Ω αὗτη Φ, sic
 Mei. | ἐνυπάλλητον ΡΦ ἐνυπολλάντοι ΒCo συνεκπάλλεται Φ
 οὐδὲ . . . τινὸς δὲ Krieger Τ εργεισι αστι: οὐδὲ Ω ὑδεντι Φ
 ήξει Λε., sed Ηγει λαβει S. 11 | τὸ δὲ . . . Β αἰσθησιν om. Ζf
 καὶ κατὰ ΒΦ κατά ΒPCo καὶ Λε. 19 δυομένον Β διαλο-
 μένου Φ 11 καὶ στεγή] οὐδὲ αἰσθάτη Β¹ οὐδὲ οὐ εχρυπικ. Β¹ et
 in mg. ποτε, id οὐ οὐδὲτετατα Ρ'CoΦ οὐ κέκενται Β
 18 αὐτὸν] τὸ Λε. ποτὲτε et αἰσθανομένην, γροῦμένην Mei., fort.
 recte cf. τα. 16 οὖσα | <ὅρ> ἐν Λε. 14 καὶ (pr.) om. ΦP¹Ζf
 τα. Scholion recte denotavit Schn. 17 στρογγυλωτάτων Β, Ρ¹ ante
 corr., Φ 18 μέν τι Φ, idem iam Cob.: μέντοι Ω 19 παρ-
 εκάρθαι Schn.: παρεσταθεῖση Β¹ παρεσταθεῖσει Β¹PCoF παρεσ-
 θεισει Ζf παρεσταθεῖσαι Φ cf. Att. p. 390 Di. Dox. | θάρσους]
 σώματι Ζf, γρ in mg. Ρ¹

άς δέρα καὶ οἱ διὰ λόγου θεωρητοί πρόνοι τὸ συνηχὲς τῆς φορᾶς ἔξουσιν, οὐκ ἀληθές ἴστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων· οὐτε τὸ γε διερρούμενον πᾶν ἦ κατ' ἐπιβολὴν λαμβανόμενον τῇ διανοίᾳ ἀληθές ἴστι.

Μητὸς δὲ ταῦτα δεῖ συνορέειν ἀναφέροντα ἐπὶ τὰς αἰσθήσας· οὐδὲ καὶ τὰ πάθη — οὗτο γάρ η βεβαιοτάτη πίστις ἴσται —, οἷς ἡ ψυχὴ σῶμά ἴστι λεπτομερέστερον παρ' ὅλον τὸ ἄθροισμα παρεσπαθμένον, προσεμφιεράστατον δὲ πνεύματι θεομοῦ ταῦτα πολλάσιν ἔχοντι καὶ πή μὲν τούτῳ προσεμφιερές, πῆ δὲ τούτῳ ίστι δέ τι μέρος πολλὴν παρακλαγῆν εἰληφός τῇ λεπτομερεῖσιν καὶ αὐτῶν τούτων, συμπαθήσεις δὲ τούτῳ μᾶλλον καὶ τῷ λοιπῷ ἄθροισματι· τοῦτο δὲ πᾶν αἱ φυνάμεις τῆς ψυχῆς φηλοῦσι καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ εὔκινησίαι καὶ αἱ διανοήσεις καὶ ὁιοι στερρόμενοι θυμίσκομεν. Καὶ μὴν καὶ ὅτι ἔχει ἡ ψυχὴ τῆς αἰσθήσασις τὴν πλειστηνὸν αἵτιαν δεῖ κατέχειν· οὐ μὴν εἰλήφει· οὐ δὲ ταῦται, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ λοιποῦ ἄθροισματος ἴστεγάζετο ταῦτα. τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα παρασκευάσαν ἐκείνη τὴν αἵτιαν ταύτην μετείληφε καὶ αὐτὸν τοιούτου συμπτώματος παρ' ἐκείνης, οὐ μέντοι πάντων ὡν ἐκείνη κέκτηται· διὸ ἀπαλλαγείσης τῆς ψυχῆς οὐκ ἔχει τὴν αἰσθήσιν· οὐ γάρ αὐτὸν τὸν ἰαντῷ ταῦται ἐκέκτητο τὴν δύναμιν, ὃλλ' ἐτίρῳ ἔμει συγγενημένῳ αὐτῷ παρεσκεύασσεν, ὁ διὰ τῆς συντελεσθείσης

τὴν ψυχὴν φραστὸς σῶματι λεπτομερεῖς εἰς φυτὰ αερωμάτια πεπρεστὶ. Φερετοπαναριδίσιον Υ | πεντάμετρον ΒΡ¹ ΣεΦ επίγραψε· ΥΓ γρ. in mag. Ρ¹ απίστρα τι Ζ 10 ίστι δέ τι μέρος Woltjer. Ιετ. δή τὸ μέρος ΩΦ ίει δή τὸ μέρος Λεορ. Ιετι. δή τὸ <γ> μέρος Diels, nisi excidit mentio tertiae ex quatuor partibus animae, τοῦ ἀτρόδονος (Groen., Rh. Mus. LXI, 415); cf. Luer. III 241, Aetius p. 383, 11 Di. Doz. Η τούτῳ 'hanc scio an τούτῳ sit pro diak τούτῳ' Schn. (Ux) | καὶ Ω ἡ Φ ut olim Car. Fr. Hermann, neque melius ταῦ δηλοῦσι (Aldobr.) Gata. δηλος Ω δηλούστι Φ δηλον (ποιοῦσι) Brieger (δηλον) Leop. 14 στερρόμενοι ΒΥΡ¹ in linea, Φ αερούμενοι ΣεΖτ, Ρ¹ et scrib. Ρ¹ 16 μήτρ] μήτρ Φ 11 παρεσκευάσαι Β | ίστιν ΒΡ ΣεΦ om. ΥΕΓ 18 τοιούτο (-το^ν Β²) τοῦ ΒΡ¹ Σε ΗΙ μέρον ἔμει συγγενημένον Ux. sed e. 17sq. ΗΙ αὐτὸν cod. II | ante δ in Β dñe litt. eeanidas, δ om. Ζτ

ην τίς ἄπειρον καὶ μέτα τὴν κάτω, ἀν καὶ αυτιάκις πρὸς τοὺς πόδας τῶν ἴπανω τὸ παρ' ἡμῖν φιλόμενον <εἰς> τοὺς ὑπὸ κεφαλῆς ἡμῶν τόπους ἀφικεῖται η̄ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ὑποκάτω τὸ παρ' ἡμῶν κάτω φιλόμενον· η̄ γὰρ δὲ τὴν φορὰν τὸ οὐθὲν ἔττον ἐκπέρα τὸ παρέδρον ἀντικειμένη ἐπ' ἄπειρον νοεῖται.

61 Καὶ μήν καὶ ἰσοταχεῖς ἀναγκαῖον τὰς ἀτόμους εἶναι, διαν διὰ τοῦ νενοῦ εἰσφέρωνται μηδινός ἀντικόπτοντος. οὔτε γὰρ τὰ βαρέα θάττον οἰσθίεται τῶν μικρῶν καὶ κούφων, διαν γε δὴ μηδὲν ἀπαντῆσαι αὐτοῖς· οὔτε τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων, το πάντα πόρου σύμμετρον ἔχοντα, διαν μηδὲν μηδὲ ἐκείνοις π. 19 ἀντικόπτει· οὖθ' η̄ δικαίω οὖθ' η̄ τίς τὸ πλάγιον διὰ τῶν κρούσσων φορά, οὖθ' η̄ κάτω διὰ τῶν ιδίων βαρῶν. ἐφ' ὅπόσον γὰρ διν κατίσχει ἐκάτερον, ἵπτι τοσοῦτον ἀμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσει, ἥις ἀντικόψῃ η̄ ἔξωθεν η̄ ἐκ τοῦ ιδίου βάρους ποὺς 62 τὴν τοῦ πλείσαντος δύναμιν. Ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ τὰς συγχρήτιες θάττων ἐτέρας ἐτέρας δηθίσεται τῶν ἀτόμων ἰσοταχεῖδεν οὐθὲν, τῷ ἐφ' ἵνα τόπον φέρεσθαι τὰς ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἀτόμους [καὶ] κατὰ τὸν ἐλάχιστον συμχῇ χρόνον, εἰ <καὶ> μὴ ἐφ' ἵνα κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους· ἀλλὰ κυκνὸν τὸ ἀντικόπτεοντος, ἥις δὲ διὰ τὴν αἴσθησιν τὸ συνεχὲς τῆς φορᾶς γίνεται· τὸ γὰρ προσδοξαζόμενον περὶ τοῦ ἀσφάτου,

* <εἰς> add. *Ue.* Η οὐδὲν Ψ | ἐκατέρα om. ΨΖτ, expro. Ψ² | ἀφιενται Sehn. p. 81 Brieger, at vid. *Giu.*, *Lucr.* I p. 100, 2 | μηδινός Β μηδενός ceteri * <μεγάλα καὶ> βαρέα prop. *Ue.* | μικρῶν

καὶ del. *Gass.* ο δῆλος Ζτ | ἀπαντᾶ Β (<απαντά>) Ψ¹ Ζο (ἀπαντά) Ψ δικαστής ΨΖτ | <βαρεθίστερον> τῷ μηγάλαιος *Ue.* falsus

12 φοραὶ Ψ¹ | αἱ κάτω ΒΨ¹ Ζο 13 ἐκατέρας Ω, corr. *Ue.* | τοσοῦτον Β τοσοῦτο Ψ 14 συζήσαντες ΒΖτ | <αἱ το> ἀντικόψῃ *Ue.*

15 μῆτε καὶ] μηδὲ Ζ² μῆτε οὐδὲ *Hue.* (Aldobr.) 16 <αἱ> Θεάτρων *Ue.* | Θεάτρων Ζ¹ Θεάτρων reliqui | οἰσθίσασται Kuchn.

17 τῷ] καὶ τῷ Ψ τῷ <μῆ> *Heinze G. G.* A 1898, 265 18 καὶ prius del. *Ue.* | τῶν ἐλαχίστων ΒΨ¹ Ζο Ε Λαχίστων omitted artic. Ζτ, corr. Mei. | αἱ <καὶ> μῆ scri.: αἱ μῆ Ζτ η̄ μῆ *Ue.* αἱ καὶ *Heinze*

19 κατὰ... χρόνους in marg. infer. ut 'glossema' ad τυχνὸν ἀντικόπτεον collig. *Ue.*, ante κατὰ την. <καὶ οὐτας συντριχ> Εγώδε κινηταὶ η̄ μῆ συνεχῆ> v. Arnim tradita accipiente τῷ ἀντικόπτεον *Gass.*: ἀντικόπτεον Ω cf. p. 4, 12 | τὸ οὐτε Β¹. Η γίνεται Ζτ

EPISTULA PRIMA AD HERODOTUM

p. 3 v.

Επίκουρος Ἡρόδοτῷ γαίρεεν.

35

Τοῖς μὴ δυναμένοις, ὃν Ἡρόδοτε, ἔκασται τῶν περὶ φύσεως ἀναγγειομένων ἡμῖν ἐξακριβοῦν μηδὲ τὰς μεῖζους τῶν συντεταγμένων βίβλους διαθρεῖν ἐπιτομὴν τῆς ὅλης πραγματείας τὸ κατασχεῖν τῶν ὄλοσχερωτάτων δοξῶν τὴν μνήμην ἴκανᾶς αὐτοῖς παρεσκεύασσα, ἵνα παρ' ἐκάστους τῶν καιρῶν ἐν τοῖς κυριωτάτοις βοηθεῖν αὐτοῖς δύνανται, καθ' δύον ἂν ἰφάπτωνται τῆς περὶ φύσεως θεωρίας. καὶ τοὺς προβεβηκότας δὲ ἐκπνῶς ἐν τῇ τῶν ὅλων ἐπιβλέψῃ τὸν τύπον τῆς ὅλης πραγματείας τὸν κατεστοιχιωμένον δεῖ μνημονεύειν· τῆς γὰρ ἀδρόας ἐπιβολῆς πυκνὸν διάμεσον, τῆς δὲ κατὰ μίρος οὐχ ὁμοίως. βαδιστῶν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ ἴκενα ανεγάντι, ἵνα <δέ> τοῦ μνήμην τὸ τοσοῦτο ποιητέον, ἀφ' οὗ δὲ τε κυριωτάτη ἐπιβολὴ ἐπὶ τὰ πρόγυμνα ἴσται κινήθη καὶ τὸ κατὰ μίρος ἀπίθανο πᾶν ἐξευρήσεται, τῶν ὄλοσχερωτάτων τύπων εὖ περιεστῶν καὶ μνημονευομένων· ἐπεὶ καὶ τῷ τετελεσμονοργημένῳ τοῦτο κυριώτατον τοῦ παντὸς ἀκριβόματος γίνεται, τὸ τοῖς ἐπιβολαῖς δέξανται δύνασθαι καὶ πόδες ἀπλὰ στοιχεῖα·

* βέβλεντι Us. ἢ δοξῶν] δὲ δοξῶν B P¹ Ce γε δοξῶν Us.
+ αὐτὸς Brieger αὐτοὶ Arndt | παρεσκεύασσεν ἵνα P¹Zf παρεσκεύασσοι[ι]· ἵνα Φ παρεσκεύασσεν· ἢ B Ce¹ παρεσκεύασσεν ἢ P¹ Ce¹ παρεσκευασσόμενον. ἵνα Arndt : δύνασται P¹ δύνασται Zf δύνασται. B¹ ἢ προβεβηκότες Θ corr. Cas. 19 καὶ del. Croen. | <καὶ> εννικῶν D Arndt | ἢ <δέ> τῇ μετρίᾳ κτι· <καὶ> ἢ τῇ μν. (Aldobr.) Schn., Croen. ἢ τῇ μν. Us., Index loci Bonn. 1580/1 p. VII cf. p. 27, 3 18 τὸ τοσοῦτο B¹P¹ Ce τὸ τοσοῦτο B¹ τοσοῦτο Φ τοσοῦτο P¹Zf (om. T D) 18 τῶν τύπων B P¹ Ce τύπων Nuern. cf. p. 19, 4 (τοὺς τύπους ἀπειροτελεύτους) τῶν τύπων· Irenaeus. TE (ex ab?) f. 18 τῷ τετελεσμονοργημένῳ κτι· τοῦ τετελεσμονοργημένου P¹ Ce τοῦ τετελεσμονοργημένου B P¹ 18 δέξαις Hym.

δροτάς ἀτόμους· οὐ διαφεύγει τούτον οὐδὲ ὅπως ἀν
p. 16 γέμοιτο δρατή ἀτόμος ἵστιν ἐπινοῆσαι. Πρὸς δὲ τούτους οὐ
δεῖ νομίζειν ἐν τῷ ὀρισμένῳ αἰώνιῳ ἀπελθοντες δύκους εἶναι
οὐδὲ ὀπιγλίκους οὖν. οὗτε οὐ μόνον τὴν εἰς ἀπειφον τομήν
ἢ ἐπὶ τοῦλιττον ἀναμορτίσον, ἵνα μὴ πάντας ἀσθενῆ ποιῶμεν κάνειν
ταῖς περικλίψεσι τῶν ἀθρόων τοῖς τὸ μὴ διὰ ἀναγκαζόμενα τὰ
ὅντα θάλπουτες καταναλίσουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν μετάβασιν μὴ
νομιστέον γίνεσθαι ἐν τοῖς ὀρισμένοις τοῖς ἀπιγρον μηδὲ τοῖς πίστιν
67 τοῦλιττον. οὔτε γάρ ὅπως, ἐπειδὴν ἀπαξεῖται εἰπεῖν οὐδὲν
τοῦ δύκους ἕν ταῖς ὑπάρχουσαιν ἢ διπλίκοι οὖν, ἵστιν νοῆσαι· πῶς
τὸ ἄντα τοῦτο πεπερασμένον εἴη τὸ μέγιστος; πηλίκοι γάρ
τινες δῆλον ὡς οἱ ἀπειφοι εἰσιν δύκοι· καὶ οὕτωι [ἴξ ἀν]
ἀπιγλίκοι ἀν ποτε ὥστιν, ἀπειφον ἄντας καὶ τὸ μέγεθος. ἀρδον
τοῦ ἔχοντος τοῦ πεπερασμένου διαληττόν, εἰ μὴ καὶ καθ' εαυτὸν
15 θεωρητόν, οὐκέτι μὴ οὐ καὶ τὸ ἔχει τούτου τοιούτου νοεῖν
καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἔχει τοῦμπροσθεν βαδίζοντα τοῖς τὸ
58 17 ἀπειφον ὑπάρχοντα καὶ τὸ τοιούτου ἀριθμεῖσθαι τὴν ἴννολα. τὸ
τοῦ ἀλέγοντον τὸ ἐν τῇ πισθίᾳ δεῖ κατανοεῖν ὅτι οὐκεὶ τοι-
συτόν ἰστιν οἷον τὸ τοῦ μεταβούσις ἔχον οὕτι πάντη πάντας
τοῦ ἀνόρμον, ἀλλ' ἐγον μὲν ταῖς κοινότητας τῶν μεταβοτῶν,
διάληψιν δὲ μερῶν οὐκ ἐγον· ἀλλ' οὐταν διὰ τὴς κοινότη-

1 οὐδὲ *Uz.* ἢ κάντι *Uz.*: καὶ Ρ. εἰ ἀθροῶν Β. ἀτόμων Φ.: *scil.*
τῶν ἀθροαισμάτων ἢ γίνεσθαι *Mei.* γινέσθαι Ρ. cf. p. 23, 20 |
μηδὲ *Iai. Gass.*: μηδὲ Ρ., v. *Arnim.*, *Alm.* d. k. *Ak.* d. *Wiss.*
LVII (*Wien 1907*), p. 397 εἰ ὅπως οὐ. Φ., *del. Giu.*, *Leop.*
Georg Schn. αὐλῶς *Brieger* πωγ? 10 ἢ] οἱ *Uz.* | πὼς τὸ] ὅπως
Brieger, *Leop.* 11 πεπερασμένον τοῦτο Φ., *Zf* (-ναν τοῦτο)
12 οἱ οὐ. *PP²Zf* | ἢ ὁν οὐ. Β. 13 ἢ] εἴη *Lortzing* 14 ἔχοντος
Gass.: *Γρούτες* Ρ. | τὸ ὅποδε πεπερασμένον *PP²* τὸ ὀποιεπερασμέ-
νον Ζ. 15 θεωρητόν *Co Schn.* p. 70: θεωρητόν *PP²Zf* | οὐ
οὐ. *PP²Zf* 16 οὕτω *PCoF²Zf* τοῦτο *BF¹* | βαδίζοντις *CoF²*
βαδίζοντι *Uz.* (+ τοῦτο *supra*) | εἰς τὸ (τὸ) ἀπειφον *Leop.*, *del.*
Ko. 17 καὶ τὸ τοιοῦτον *scil.* (cf. v. *Arnim* p. 400): κατὰ
τοιοῦτον Ρ. κατὰ (τὸ) τοιοῦτον *Schn.* καὶ τοιοῦτον *Ko.* καὶ
αὐτὸδ τοῦτο v. *Arnim* καὶ αὐτὸδ τοιοῦτον *Leop.* 18 πάντας
οὐ. Φ. πάντας *Zf* οὐ μεταβοτῶν *Schn.*, *Uz.*: μεταβάντων Ρ.
τὸ ὄταν *CoB.*: ὄτε Ρ.

λουσιν, ἐπειδὴ περ δεῖ τι ὑπομένειν ἐν ταῖς διαιλύσεσι τῶν συγχρίσεων σιερὲν καὶ ἀδιάλυτον, οὐ τὰς μεταβολὰς οὐκ εἰς τὸ μὴ δν ποιήσεται οὐδ' ἐκ τοῦ μὴ δηνος, ἀλλὰ κατὸ μεταβολῆς ἐν πολλοῖς, τινῶν δὲ καὶ προσόδους καὶ ἀφόδους. θετεν ἀνταγωνίον τὰ [μὴ] μετατιθέμενα ἀφθαρταὶ εἰναι καὶ τὴν τοῦ μεταβάλλοντος φύσιν οὐκ ἔργοντα, δηκοντος δὲ καὶ σχηματισμοὺς ἴδειν· ταῦτα γάρ καὶ ἀναγκαῖον ὑπομένειν. καὶ γὰρ 55 ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν μετασχηματιζομένοις κατὰ τὴν περιστρεψεν τὸ σχῆμα ἵντυπρον λαμβάνεται, αἱ δὲ ποιότητες οὐκ ἵντυπρογονοῖς ἐν τῷ μεταβάλλοντι, θετεροὶ ἵκετο καταλείπεται, ἀλλ' 10 ἐξ ὅλου τοῦ σώματος ἀπολλύμεναι. Ικανὸς οὖν τὰ ὑποκεπόμενα ταῦτα τὰς τῶν συγχρίσεων διαφορὰς ποιεῖν, ἐπειδὴ περ ὑπολείπεσθαι γέ ταντα ἀναγκαῖον καὶ *(μὴ)* εἰς τὸ μὴ δν φύεται.

'Αλλὰ μὴν οὐδὲ δεῖ νομίζειν πᾶν μάγευθος ἐν ταῖς ἀτόμοις 15 ὑπάρχειν, ἵνα μὴ τὰ φαινόμενα ἐντιμαρτυρήσῃ παραλλαγὴς δὲ τινας μάγευθον νομιστέον εἶναι. βέλτιον γάρ καὶ τούτου προσόντος τὰ κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς πισθήσεις γινόμενα ἀποδοθῆσται. πᾶν δὲ μάγευθος ὑπάρχειν οῦντα χρήσιμον ἴστι. πρὸς τὰς 55 τῶν ποιοτήτων διαφοράς, ἀφῆσθαι τι ἄρτι ἴδει καὶ πρὸς ἡμᾶς ε-

I dicit B.F. δῆλον ὅτι ΥΖτ γε in mg. F¹ | ὑπομένειν ΥΖτ γε in mg. F² οὐ στρεψόντες *(οὐ)* Leop. Cf. p. 6, 8 οὐ κατὰ . . . μεταθετικές [] τὸ Υ, in ramaūra sunt τὰ μΖ . . . οὐ πολλοῖς . . . μετατιθ. om. Υ¹, suppi. in mg. F² οὐ πολλοῖς οὐδὲ στρεψόντες τοῦ σώματος: τὸ πολλοῖς (ΤΔ)Ζτ μὲν πολλῶν Gass.; Us. δὲ πολλοῖς: τοῦθων . . . ἀφόδους² variam lectionem esse ad μεταθετικόν indicat; quem secundus et 'v. l.' accipiens μεταθετικόν *(τοῦθων)*. τινῶν δὲ κ. κ. κ. & Bignone, Atti d. Acc. di Tor. XLVII (1912) 687; cf. Inseretus I 675sqq., Giannoni I p. 6, II p. 94, p. 9, 13sq. | πρὸς Σίσυφον Β | ἀφόδους Β¹ ἀφ' Σίσυφος Ζτ δὲ μη del. Weil δῆλον Υτετρα Μελ.: τοῦτο Ω | ὑπομένειναι. Us. οὐ προσιπεπτεί Ζτ γε in mg. F² οὐ ποιόντες οὐδὲν θε. Β 10 *(οὐδέ)* δεπτερεῖ καταλείπεται Gass. ΙΙ διαυλικότερον Β ἀπόλινυσσον Gass. ΙΙI μὴ in. Aldobr., Kuehn οὐ μὴ οὐδὲ *(οὐδέ)* Β¹) B.F.G.ο.Υ: μηδὲ Ζτ | δεῖ Cus.: δεῖ Ω ΙΙΙ γενόμενον Β ΙΙΙ ἀπάρχειν (Aldobr.) Us.: ἀπάρχειν Β ΙΙΙ δημ. ΙΙΙ Us.: ἀπίλη Ω

Ἄλλα μήν καὶ τὸ ἀκούειν γίνεται δεύματός εἰνος ἡγρο-
μένου ἀπὸ τοῦ φωνοῦντος ή ὑγροῦντος ή ψηφοῦντος ή ὅπως
δήποτε ἀκουστικὸν πάθος παρατηνάζοντος. τὸ δὲ διῆμα τοῦτο
εἰς ὄμοιομερεῖς δύκους διασπέρται, μακ τινὰ διασφέουνται
τὸ συμπέθειαν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐνθητικούν, διετείνου-
σαι πρὸς τὸ ἀποστεῖλαν καὶ τὴν ἐπαίσθησιν τὴν ἐπ' ἐκείνου
ἴδε τὰ πολλὰ ποιῶσσαν, εἰ δὲ μή γε, τὸ ἔξωθεν μάνον ἐνδηλαν
π. 13 παρατηνάζουσαν· οὐτε γάρ ἀναψευδέντες τινὸς ἐκείνου συμ-
παθείας οὐκ ἀν γίνοντο η τικτύη ἐπαίσθησις. οὐκ αὐτὸν
τοῦ οὖν δεῖ νομίζειν τὸν ἀέρα ὥσπερ τῆς προιεμένης φωνῆς η καὶ
τῶν ὄμογυνῶν σχηματίζεσθαι — πολλὴν γάρ ἐνδεικνύεται
τοῦτο πάσχων ὑπ' ἐκείνης —, ἀλλ' εὐθὺς τὴν γινομένην
πληγὴν ἐν ἡμῖν, ὅταν φωνὴν ἀφίειν, τοιαύτην ἐκθλιψιν
δύκων τινῶν δεύματος πινευματώδους ἀποτελεστικῶν ποιεῖσθαι,
καὶ η τὸ πάθος τὸ ἀκουστικὸν ἡμῖν παρατηνάζει.

Καὶ μήν καὶ τὴν ὁδηγήν νομιστέον, ὁσπερ καὶ τὴν ἀκοήν
οὐκ ἀν ποτὲ οὐδὲν πάθος ἀργάσασθαι, εἰ μὴ δύκος τινὲς ἥσαν
ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀποφερόμενοι σύμματροι πρὸς τοῦτο τὸ
αἰσθητήριον κινιζεῖν, οἱ μὲν τοῖοι τεταργυμένοις καὶ ἀλλοτρίοις,
οἱ δὲ τοῖοι ἀταράχως καὶ σίκειος ἔχοντες.

54 Καὶ μήν καὶ τὰς ἀτάμανος νομιστίον μηδεμίαν ποιότητα
τῶν φαινομένων προσφέρεσθαι πλήν σχῆματος καὶ βάρους
καὶ μεγίθους καὶ δοκὶς ἐξ ἀνάγκης σχῆματος συμφυῇ ἐστι.
ποιότης γάρ πᾶσα μεταβάλλει· αἱ δὲ ἀτομοὶ οὐδὲν μεταβάλ-

1. διεύματος *Gass*: πνεύματος Ω. 2. καταπικνούμενος; ΦΡΖ;
4. διεπείζοντος Ρ¹(W Q. ΟεΖε διεσώζονται ΒΡ¹ διεπείζονται Ρ
6. Ιδίως τοσπώ Β¹ αἱ videtur εἰς¹ Δε¹ ι ἀς τὸ πολλὰ
ΒΡ¹ οἱ τὸ στόμα "Glossema ad τὸ ἀπαστηλαν² Ηα. immerito
ποιούνται; Ηα. εἰς παραστενάζονταις Ηα. 10 νομίζεται: Demo-
critum cogitari Ή αφ ξει: Β¹ Ιρδεναιξ Εξει εξplevit Β²
Δε(Τ)δεινοράξ. Ρ¹ Ή πάσχον Β¹ Η πάσχει Λει. Ή λαθιψιν
Brueger: λατιθηγ Β λατιθηγ Ρ¹ οἱ Η¹ ΦΡΖ¹ 14 δύκων τινῶν
Ρ¹ οἱ δύκων τινῶν Β. Ηα. τινῶν δύκων ΦΡΖ¹ | ἀποτελεστικήν Ηα.
17 πάθος αὐτήν ΦΖ¹ Ή πρὸς τὸ τοῦτο (ΤΔ)Ζε συνιστύται
ab editoribus recepta εἰς σχέσην Kuehn | καὶ συμφυῇ ΡΖ
24 οὐδὲν Ζε αὐτὶς ceteri

μορφή ἔστιν αὐτῇ τοῦ σπεριμνίου, γυναικῶν κατὰ τὸ ἔξης πόκτωμα ἢ ἐγκρατέλλειμα τοῦ εἰδώλου· τὸ δὲ φεῦδος καὶ τὸ διημαρτημένον ἐν τῷ προσθεξαζομένῳ ὅπῃ λοτίν. (.... ἐπιμαρτυρηθῆσθαι ἡ μὴ ἀντιμαρτυρηθῆσθαι, εἰτ' αὐτὶς ἐπιμαρτυρουμένον (& ἀντιμαρτυρουμένον) κατά τινα κίνησιν ἐν ἡμῖν αἴτοις ευτυμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάλτηψιν δὲ ἴχουσαν, καθ' ἥν τὸ φεῦδος γίνεται.) ἡ τε γάρ ομοιότερη τῶν φαντασμάν 61 οἰσοντι ἐν τίκναι λαμβανομένων ἡ καθ' ὑπνους γυναικένων ἡ κατ' ἄλλος τινὰς ἐπιβολές τῆς διανοίας ἡ τῶν λοιπῶν κριτηρίων οὐδὲ ἀν ποτε ὑπέροχη τοῖς οὖσι τε καὶ ἀληθίσι προσαγορευομένοις, εἰ μὴ ἡν τινα καὶ ταῦτα πρόσδες & βάλλομεν· τὸ δὲ, 62 διημαρτημένον οὐτε ἀν ὑπῆρχεν, εἰ μὴ ἐλαμβάνομεν καὶ ἄλλην τινὰ κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ευτυμένην μὲν (& τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ), διάλτηψιν δὲ ἴχουσαν· κατὰ δὲ ταύτην [τῇν ευτυμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάλτηψιν δὲ ἴχουσαν], ἵνα μὲν πρὴ τοιμαρτυρηθῇ ἡ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ φεῦδος γίνεται· ἵνα δὲ ἐπιμαρτυρηθῇ ἡ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθίσ. Καὶ ταῦτα 63 την οὖν σφύσσα γε δεῖ τὴν δέξαν πατέρεν, ἵνα μήπε τὰ κριτήρια ἀναιρέσται τὰ κατὰ τὰς ἐναργείας μήτε τὸ διημαρτημένον ομοίως βιβαιούμενον πάντα συνταράσσῃ.

10

τὸ δικατέλλειμα τοῦ Στ^ο δυναταλίμπροτος ΖΣ^ο δυναταλίμπροτος Ζ δικαταλέρμπροτος ΡCo τοι μαρτυρηθεὶς Ζ additamente reliquias oīm ex mortuis intrusas agnoverunt Rossⁱ (.... ἐπιμαρτυρουμένος), Us. (κατὰ γίνεται), Merbach | <τοῦ τοῦ προσερίσατος> ἐπιμαρτυρηθῆσθαι (cum Schn.) Us., sed cf. Natorp, Forsch. z. Gesch. d. Erc. 127 & <ἡ ἀντιμαρτυρουμένος> Us. | τινα κίνησιν Us. τιχ κίνησιν Menage: τίχ ἀνινετοε Δ & Gouvaes Gass.: ἴχονεο Δ τοι φανταστικῶν Cob., Merbach, De Ep. canon. p. 57 φαντασμάτων Mei. τοῦ οἶον ἡ Us. | λαμβανομένον Η^ο ut videtur | γυναικῶν ΒΡ^οCo Η ταῦτα sunt ipsa corpora, quae sinuatae emittuntur: τοιαῦτα Gass. | πρός & πόλλους Η πρός δὲ βάσικους ΒΡ^οCo Η πρός & Ιατρούς Schn. προεργάζοντα Us., Sandgathe, Wahrl., d. Krit. Ep. 63, I | δι] τε Us. cf. v. 21 η τοῦ φανταστικῇ ἐπιβολῇ> Us. 14 κατὰ 15 ἴχουσαν επ. Ζτ 14 τοῦ ευτυμένην 15 ἴχουσαν] "Glossemal" Us., iurmo tamquam corrēctio na 15 delenda 15 ἴχουσαν Ρ^ο ἴχουσας ΒΡ^οCo ἴχουσα Ζ 16 ἴχογγιταις Gass.: ἴχογγιταις Δ 20 πάντας Ζ

σωζούσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θίσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων
ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰ καὶ ἐνὶστη συγχρούνη ὑπάρχει, καὶ
συστάσεις ἐν τῷ περιήχοντι δέξεται διὰ τὸ μῆδικόν κατὰ βάθος
τὸ συμπλήρωμα γίνεσθαι, καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι τινὲς γεννητικοὶ
ἢ τῶν τοιούτων φύσεών εἰσιν. οὐδὲν γάρ τούτων ἀντιμαρτυ-
ρεῖται ταῖς αἰσθήσεσιν, ἀν βλέπει τις, τίνα τρόπον τὰς
ἐναργείας [τίνα] καὶ τὰς συμπαθίας ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πρὸς
ἡμᾶς ἀνοίσει.

49 Μεῖ δὲ καὶ νομίζειν ἐπεισιόντος τινὸς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν τὰς
τοι μορφὰς δρᾶν ἡμᾶς καὶ διαυγεῖσθαι· οὐ γάρ ἂν ἐναποσφρα-
γγίσαιτο τὰ ἔξω τὴν ἱερῶν φύσιν τοῦ τε χρώματος καὶ τῆς
μορφῆς διὰ τοῦ ἀέρος τοῦ μεταξὺ ἡμῶν τε κάκεινων, οὐδὲ
διὰ τῶν ἀντίνων ἢ ὅν δήποτε φευγάτων ἀφ' ἡμῶν πρὸς
ἔκεινα παραγινομένων, οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπειδιόντων
ἢ ἡμῖν ἀπὸ τῶν προγμάτων διαχρόνων τε καὶ δμοιομόρφων κατὰ
τὸ ἐναρμόνετον μέγεθος τοὺς τὴν δψιν ἢ τὴν διάνοιαν, ὥκειως
50 ταῖς φοραῖς χρωμένων, εἴτα διὰ ταύτην τὴν πίτιαν τοῦ ἐνδός
καὶ συντριχός τὴν φαντασίαν ἀποδιδόντων καὶ τὴν συμπάθειαν
ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου σφράγισταν κατὰ τὸν ἐκεῖστεν σύμμετρον
55 ἐπερισπὼν ἐκ τῆς κατὰ βάθος ἐν τῷ στερεμνῷ τῶν ἀτόμων
πάλαιστας. καὶ ἦν ἄν λάβωμεν φαντασίαν ἐπιβλητικῶς τῇ δια-
νοῇ ἢ τοῖς αἰσθητηρίοις εἴτε μορφῇς εἴτε συμβιβηκότων,

5 ἀντιμαρτυρεῖται Briefer, Us., Weil: ἀντιμαρτυρεῖ BPCoZt
αρτυρεῖ F | ἐνεργείας Ω, corr. Gass. | ἵνα δελεῖ δύσια με-
σα: τίνα Us. τίνα post καὶ pos. Heidel: 8 ἀνοίσῃ PCoFZt
| ἐπισιύντος F ἐπισιύντος Η | ἕτο F ἔξωθεν *(τετράμετρος)*
Grec. 10 ἀν ἐπανοσφραγίσαστο Cobet: ἣ μὲν ἀποστρεψε, BPCoFZt
ἄν ἀποστρεψε, Zt iisq. contra Democritum dicit. 13 sq. contra
Empedoclem et alios (Doxogr. Gr. p. 403; Geminus Inundatus a
Craenerto, Rh. M. LXII 128) | τὰν] τινῶν Us. | οἷον δήποτε
‘ΡΖτ οἷον δήποτε Υ’ 14 παραγγελίαν BZt ad 14 sqq. cf. Ep.
II. πρότ. II in Pap. Herc. 1010 (V. H. V 75 sqq.) 15 ὁμο-
χρόνων Rossi: ἀπὸ χροῶν Ω 16 ὁμίσιες Byw. ut p. 3, 19
18 ἀποδιδόντων Us: ἀποδιδόντος Ω 19 συζένεται Us.: αἰσθο-
τος Ω τι πάλαιστας cod. TD π[λάσιος] B¹ πλάστης PCoFZt |
ἄν λάβωμεν cod. TD ἀνακάβωμεν BPCoFZt

γνομένη πάν μῆκος περιληπτὸν ἵνα ἀπερινοήτῳ χρόνῳ συντελεῖ. βράδους γὰρ καὶ τάχους ἀντικοπὴ καὶ οὐκ ἀντικοπὴ διοίωμα λαμβάνει. οὐ μήν οὖδ' ἄμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου 47 Θεωρητοὺς χρόνους αὐτὸν τὸ φερόμενον σῶμα ἐπὶ τοὺς πλείους τόπους ἀφικνεῖται — ἀδιστύχητον γὰρ —, καὶ τοῦτο συναφικνούμενον ἵνα αἰσθητῷ χρόνῳ δύσει δῆμοθεν τοῦ ἀπειρούσαν εἰς οὐδὲν περιλαβώμεν τὴν φορὰν τόπου ἵστοις ἀφιστέμενον ἀντικοπῇ γὰρ ὅμοιον ἔσται, καν μέχρι τασσόντου τὸ τάχος τῆς φορᾶς μὴ ἀντικοπὴν κατατίκνωμεν. γρήσιμον δὴ καὶ τοῦτο κατασχεῖν τὸ στοιχίον. εἰθ' διτὶ τὰ εἰδώλα τοῖς λεπτότεραις τοῦ ἀνυπερβλήτοις κέχρηται, οὐθὶν ἀντιμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων· δύσει καὶ τόχη ἀνυπερβλήτητα ἔχει, πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα πόδες τὸ ἀπειροίστητον ἔχει, πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα πόδες τὸ ἀπειροίστητον μηδὲν ἀντικόπτειν ἢ δίλγοττον ἀντικόπτειν, πολλαῖς δὲ καὶ ἀπειροίστητος τὸν τόχον ἄμα νοήματι 48 συμβαίνει. καὶ γὰρ διέσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἀπειροῦτος τοῦ συνεχῆς, οὐκ ἐπίδηλος σημειώσει διὰ τὴν ἀντανακλήσεωσιν,

3 βραδύτητος ΥΡ²Ζτ 3 οὖδ') οὖθ' Us. 4 πότε τὸ ποτικατὰ τὸ Ω τὸ κάτω Mei καὶ τὸ Us. | τοῦτο del. Schr. 5 καὶ τοῦτο cum superioribus comis. libri, editores | συνεργ.) οὖθ' ἀφ. Us. (οὗται) συνεργ. Giust. οὖδ' ἀφ. Ko. 6 ὁδοιδιποτες ΥΡ²Ζτ 3 τούτου Η * φ B¹ φθερδες Ζτ | ἀντικοπὴ scri.: ἀντικοπῶν Β ἀντικοπῶν Ρ¹ ἀντικοπῶν ΥΡ²Ζτ ἀντικοπῶν Co ἀντικοπτόμενος Meibom. cf. Croen., Rh. Mus. LXI (1906), 415 ἀντικοπῶν τοῦ ἀντικοπῶν Us. | καταίκηπται] λίπτω μὴν Β cum lacuna, om. Ζτ | δοτέσθησαν . . . τὰ εἶδωλα] γρήσε . . . [δ' η καὶ τοῦτο καὶ . . . τὸ στοιχίον εἴδο] . . . τὰ εἶδωλα Β: [] a B¹ scripta sunt in spatio τασσον 10 app.: cf. reliquias libri II II. φύσεως αριθ. Scott, Journ. of phil. XIII p. 289 app. 11 ἀνυπερβλήτητος Β | οὖθιεν δύσει ΥΖτ, γε in mg. Ρ¹ 12 η δύσει ΥΖ¹ η δύσι ΖΖ¹ 13 τὸ ἀπειροίστητος scri.: τῷ ἀπειρῷ Ω τὸ <τῷ> ἀπειρῷ Mei. <τῷ> τῷ ἀπειρῷ Tescari. Ko., qui etiam στέθον <ἐπιφρονεῖται . . .> propon. | αἴτιον om. Υ | η δίλγοττον ἀφ. om. Β 14 πολλαῖς: atomos simula-ctorum cogitat 15 ἀπικοπῆς ΖΖ¹ τοῦ πολλῆς reliqui 17 εὐεργέτης Romi: εὐεργέτης γε in mg. Ρ¹ εὐεργέτης ΒΡ¹ ΣοΥΖ¹ εὐεργέτης ΖΖ¹ | οὖθις επίδηλος om. ΥΖτ | η μετάση ΥΖτ γε in mg. Ρ¹ τῷ μετάση Οι αἰσθητῆσαι Mei.

ἀρχὴ δὲ τούτων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῶν ἀτόμων οὐδὲν καὶ τοῦ κενοῦ. (φησὶ δὲ ἐνδοτέρῳ μήδὲ παιστητά τινα περὶ τὰς ἀτόμους εἶναι πλὴν σχῆματος καὶ μηγίθους καὶ βάρους· τὸ δὲ χρώμα πασῶν τὴν θέσιν τῶν ἀτόμων ἀλλαττεῖσθαι ἐν ταῖς άλλοττας σποντεῖς γειώσεσθαι φησι. πᾶν τε μέγεθος μή εἶναι περὶ αὐτάς· οὐδέποτε γοῦν ἀτομος ἀφθητίσθαι.)

45 Ἡ τοσαύτη δὴ φιλογή τούτων πάντων μυητρομενομένων τὸν ἴκανὸν τύπον ὑποβάλλει (ταῖς περὶ) τῆς τῶν δυτικῶν φύσεως ἐπινοίας.

46 Ἄλλα μὴν καὶ κόσμοι ἀπειροί εἰσιν, οἵ δέ δροιοι τούτοις καὶ ἀνόμοιοι. αἳ τε γάρ ἀτομοι ἀπειροι οὖσαι, φέρεται ἀπειράθη, φέρονται καὶ πορφωτάτω. οὐ γάρ κατανήλωνται αἱ τοιαῦται ἀτομοι, ἵξ ᾧν τὸν γένοιτο κύαμος ἡ δὲ διαφορὴ ἀν ποιηθείη, οὐτέ τις ἕνα οὐτέ τις πεπιριψμένους, οὐδὲ δια τοιοῦτοι οὖθε οὔσαι διάφοροι τούτοις. μάτια οὐδέποτε τὸ ἀμπελόστακτησθένταν ἔστι περὸς τὴν ἀπειρότερην τῶν κόσμων.

46 Καὶ μὴν καὶ τύποι δροιοσχήματος τοῦ στερεμνίους εἰσι, λεπτούτησιν ἀπέχοντες μακρὰν τῶν φαινομένων. οὔτε γάρ συ στάσεις ἀδυνατοῦσιν ἐν τῷ περιήργοντι γίνεσθαι τοιαῦται οὐτέ τοιαῦταις ἀπειράθησίς περὶ κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λεπτο τύπων [γίνεσθαι], οὔτε ἀπόρροιαι τῆς ἔξις θέλαιν καὶ βάσιν διατηροῦσαι, ἥντορ καὶ ἐν τοῖς στερεμνίοις εἶχον τούτους δὲ τοὺς τύπους εἴδωλα προσαγορεύομεν. καὶ μὴν καὶ ἡ διά τοῦ κενοῦ φρεσὶ κατὰ μηδεμίαν ἀπάντησιν τίδεν ἀντικοφάντων

1 ἀιδίων Γαστ.: αἰτίων δὲ (αἰτιῶν Ρ) 2 ἐνδοτέρῳ: § 54

1 ip. BPCo 7 ἡ τοσαύτη δι BPCo αὐτῇ δὲ Ζεύς, γο τα μη. P² 8 ὑποβάλλει Leop. cf. p. 19, 14 | ταῖς περὶ ίαν. Uz.

9 ἐπινοίας Ζεύς 10 οὖθε B²PCo τοῦτο B¹FZf 11 αὐτὶ BYZ¹ καὶ οἱ PCo οὐτέ Ζεύς τε κατηράλωνται ΥΠ¹Zf 12 ἀμποδίζον ΥΠ²Zf

13 τῶν τοιούτων πόσμων ΥΠ²Zf 14 αποτάσσει Γαστ.: ἀποστάσσει Ρ ἀπό (ταῦταμάτους συγγενάσσεις A. Koenig, Luer. de sicutur et de rima doctr. p. 54 15 περὸς Uz.: τοῦτο BPCo τὰς ΥΠ rec. Zf ταῖς cod. TD δὲ τὰς Cas | κατεργασίας cod. TD | λεπτήσιαν Uz. 21 γίνεσθαι del. Kuchu | βάσιν] τάξεις Γαστ. cf. p. 10, 1; Ep. II. φέρ. II Prop. 1149 col. III 21 ἡ φρεσὶ: scil. τῶν πίθων | ἀντικοφάντων Uz., sed cf. p. 16, 15

λετι τοῖς διαφοραῖς τῶν σχημάτων· οὐ γάρ μυνοτὸν γενέσθαι τὰς τοσούτας διαφοράς ἵκ τῶν αὐτῶν σχημάτων περιπλημμένων. Καὶ καθ' ἐκάστην δὲ σχημάτου ἀπλῶς ἀπειροί τίσιν οἱ δημοιαι, ταῖς δὲ διαφοραῖς οὐχ ἀπλῶς ἀπειροί: ἀλλὰ μόνον ρ.ο.
ἀπερίληπτοι, (οὐδὲ τάσ φησιν ἑρδοτίοις εἰς ἀπειρούς τὴν τορῆν 43
τυγχάνειν. λίγαι δέ, ἵπποις ἢ ποιότητες μεταβάλλονται), εἰ τοῦ
μέλλει τοις μὴ καὶ τοῖς μεγίθισιν ἀπλῶς τις ἀπειρον αὐτὸς
ἐκβάλλειν.

Κινοῦνται τα συνεχῶς αἱ διομοι (φησὶ δὲ ἴδοτέων καὶ Ἰο-
ταρχῶν αὐτάς μινείσθαι τοὺς οἴκους τὴν εἰςτιν ὄροιν παρεχομένουν το-
ναι τῇ πανθεοτάτῃ καὶ τῇ βαρυτάτῃ) τὸν αἰδονα, καὶ αἱ μὲν εἰς
μακρὰν ἀπ' ἀλλήλουν διαστέμεναι, αἱ δὲ αὐτοῦ τὸν πατρὸν
ἴσχουνται, ὅτουν τύχωσι τῷ περιπλοκῇ κακλειπάνται ἡ στεγωτό-
μεναι πορὰ τῶν πλεκτικῶν. ἡ τε γάρ τοῦ κανοῦ φύσις ἡ 44
Διορίζουσα ἐκάστην αὐτὴν τοῦτο παρεσκευάζει, τὴν ὑπέροχουν 15
οὐχ αἷς τε οὖσα ποιεῖσθαι· ἡ τε απεριότης ἡ ὑπάρχουσα αὐ-
τοῖς κατὰ τὴν σύγκρουσιν τὸν ἀποταλμὸν ποιεῖ, ἵφ' ὅπόσον
ἄν ἡ περιπλοκῇ τὴν ἀποκοτάστασιν ἵκ τῆς συγκροίσισες διδῷ.

* εἰ διοι: B εἰ διοις F¹Co: ἀπορο: FZf, γε F¹ in mg.
5 ἀπεριληπτοι F¹ διεπειρίσις Ιερετοι corr. F¹ in mg. wldens γε Ἀ-
ἀπεριληπτοι, διεπειρίσις Ιερετοι FZf | ἴδοτέων: § 66 sq. εἰ μέτι] 6
λέγει C. Fr. Hermann, Λίγυστοι Οἰκ. | Scholion ralso inquit ad fa-
βέλλιστο continuant inde a Schneidero omnes: cf. Heidel, Am.
Journ. of phil. XXIII (1903), 189; Woltjer, Luer. phil. p. 27;
C. Pascal, Studi critici su Luce. 113 sq. 213 sq.; E. Rignone,
Atti dell' Acc. di Tor. XLVII (1912), 680 sqq. qui pro εἰ: νει
scribit ἡ μέλλει: B εἰ δι] δὲ B δὲ παρεχομένων Z¹ (εἰ -εξ-), f
ἑρδοτίοις: § 67 10 εἰςτιν Kuhn: Ιερετοι B (εἰςτιν τελιγει | παρεχο-
μένων διοιστ F παρ.—κοντρ. om. Zf 11 καὶ εἰ om. Heidel) πατ
νήστρια λαυνατι εἰσι. Us., Lortzing Berl. ph. Woch. 1888 p. 421.
contra Brieger, Giussani vol. II p. 169 15 διαστατενας cf.
Luer. II 98, 'discedentes', non 'distantes' Lepor. | αὐτοις τ. π.
Brieger: αὐτοις τ. π. Ω αὐ τ. π. Us. τὸν ἀποταλμὸν Schn.
16 τογονας Brieger: Ιερετοι Ω (pructer Ιερον: B) | τῷ περι-
πλοκῇ Us.: τῷ περιπλοκῇ Ω completione inclinata Ambr. |
περιπλοκής Ω (κεκληρ. B¹ errore solito), corr. Brieger 11 παρὰ
εοι. Ο Ambr.] η CoF η P περὶ BZf 16 αὐτοις D Schn.
17 τῷ σύγκρουσιν] τῷ σύγκρουσιν F¹ ante corr. σύγκρουσιν Zf

όλας φίλων λαμβανόμενος καὶ μὴ τὸ τούτων συρπτόμενο
ἢ συμβιβληκότι λεγόμενον.

Καὶ μήν καὶ τῶν (τοῦτο καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Πλάτ.) φίλων καὶ
τῇ ίδιᾳ καὶ τῇ Μεγάλῃ ἀποτομῇ σωμάτων τὰ μέν ἔστιν
41 συγκρίσις, τὰ δὲ οὐκ αἱ συγκρίσις πεποίησται· ταῦτα δὲ
τὸ τέσσεραν ἄπομνα καὶ ἀμετάβλητα, εἶπερ μὴ μέλλει πάντα εἰς τὸ
τοῦτο διαφορήσεσθαι, ἀλλ' ἰσχύοντις ὑπομενεῖν ἐν ταῖς διαλέ-
σίσι τῶν συγκρίσεων πλήρη τὴν φύσιν ὑντας καὶ οὐκ ἔχοντες
ὅπερ ἡ ὑπεροχή διαλυθῆσθαι. οἵτις τὰς ἀρχὰς ἀπόμονος ἀναγκαῖμεν
τοῖναι σωμάτων φύσεις.

Ἄλλα μήν καὶ τὸ πᾶν ἀπιστόν ἐστι. τὸ γάρ πεπερισμένον
ἄκρον ἔχει· τὸ δὲ ἄκρον παρ' ἔτερον ταῦθα φασίται· μῆτε οὐκ
ἔχοντας ἄκρον πάρας οὐκ ἔχει πίστας δὲ οὐκ ἔχοντας ἄν
εἶη καὶ οὐ πεπερισμένον.

11 Καὶ μήν καὶ τῷ πλήθει τῶν σωμάτων ἀπιστόν ἐστι. τὸ πᾶν
12 καὶ τῷ μεγέθει τοῦ κενοῦ. εἴ τε γάρ ἦν τὸ κενὸν ἀπιστόν, ταῦ-
τη σώματος ὀφισμένη, οὐδαμοῦ δὲ ἔμενε τὸ σώματα, ἀλλ'
ἐφέρετο κατὰ τὸ ἀπιστόν κενὸν διεσπαρμένα. οὐκ ἔχοντα τὰ
ὑπερείδοντα καὶ στέλλοντα κατὰ τὰς ἀνακοπάς· εἴ τι τὸ κενὸν
τὸ ἦν ὀφισμένον, οὐκ ἂν εἴχει τὰ ἀπιστά σώματα διου ινέστη.

Πρός τι τούτοις τὰ ἄπομνα τῶν σωμάτων καὶ μεσιά, οὐκ ἀ-
καὶ αἱ συγκρίσις γίνονται καὶ εἰς ἡ διαλύονται, ἀπεριβλητά

¹ *Lambardeus et à Ménorin Us. laerbardeus et Leydenius
Ko. | τὰ del. Toscari 3 καὶ τῶν B¹P¹Co εξηγεῖ. B¹ καὶ τυττόν
ΥΡ¹Ζτ 4 καὶ τῇ 16 ΥΡ² | τῶν σωμάτων ΥΡ²(WQ)2t | τῶν σω-
μάτων — πεποίησται: Philodemus De piet. p. 136 Go. | Leyden
et Us. Ισχύοντα <τίνα> Ko. | ὑπομενεῖν Orosi: θησαύρειν Η
· δητας καὶ Μετι.: δητας η δητα, Ηλ. δητε Kuchn η ἀναγκαῖος
B(TD) 13 δὲ] γὰρ B(D) | ἄκρον <ἴχος> Gass., Heidel cf. Cic.
De divin. II 103, sed cf. Lucr. I 960: extremum porro nullius
ponse videtur esse, nisi ultra sit quod finiat | θησαύρειν <ἄλλα
μήν τὰ πᾶν οὐ περόν τι θησαύρειν> Us. cf. Cic., Lucr
I 963, sed recte Arndt, Eimend. Ep. 28sq. | τὸ οὖν Ζτ 17 οὐ-
θαυμοῦ B¹P¹ οὐδαροῦ reliqui, cf. p. 42, 9 19 καὶ στή-
λλοντα καὶ στέλλοντα B¹ in mg. (στέλλοντα TD) | ἀπτικοῦ,
Μετ., Orosi. fort. recte 21 τι οὐ. B(TD) η καὶ γρι-
ητι. Leop.*

Ταῦτα δὲ διελαθόντας *(διτ)* συνορᾶν ἡδη πιστὶ τῶν ἀδή-
λων πρῶτον μὲν διτὶ οὐδέποτε γίνεται ἐκ τοῦ μὴ δυνος. πᾶν
γάρ ἐκ παντὸς ἔγίνεται ἐν σπερμάτων γε οὐδούν προσδεόμενον.
καὶ τί ἵρθείρετο δὲ τὸ ἀφανιζόμενον εἰς τὸ μὴ ὄν, πάντα ἂν οἱ
πιπολίται τὸ πρόγυματα, οὐκέδητων τῶν εἰς Ἀ διελύτο. Καὶ το-
μῆν καὶ τὸ πᾶν ἀπὶ τοιούτου ἦν οἶον νῦν ἔστι, καὶ δεῖ τοι-
ούτους ἔστει. οὐδὲν γάρ εἰσιν εἰς Ὁ μεταβαλεῖ παρὰ γάρ τὸ
πᾶν οὐδέποτε ἔστιν, δὲ ἀντιτελθόντες εἰς αὐτὸν τὴν μεταβολὴν
ποιήσαντο.

Ἄκιντα μῆν καὶ (εοδιος καὶ ἐτῇ Μεγάλῃ ἐπιτομῇ φῆσι κατ' οἱ
ἀρχὴν καὶ ἐτῇ τῇ Περὶ φύσεως) τὸ πᾶν ἔστι *(σώματα καὶ
πάντα)*. σώματα μὲν γάρ ὡς ἔστει, αὐτὴν ἡ αἰσθησις ἐπὶ πάν-
των μαρτυρεῖ, καθ' ἣν ἀναγκαῖον τὸ ἄσηλον τῷ λογισμῷ
τεκμαίρεσθαι, ματερὶ προσεῖπον τὸ πρόσθετον· εἰ *(διτ)* μὴ ἡν δὲ 40
κινὸν καὶ χώραν καὶ ἀναφῆ φύσιν ὀνομάζεινται, οὐκ ἐν εἴλη οὐ
τὰ σώματα δύου ἢν οὐδὲ δι' οὐδὲ ἀκινεῖτο, καθάπερ φαίνεται
κινούμενα, παρὰ δὲ ταῦτα οὐδέποτε οὐδὲ ἐπικοηθῆναι δύνεται
εἴτε περιληπτῶς οὕτε ἀναλόγως τοῖς περιληπτοῖς μετ' αὐτῷ

*cf. eadem cod. in § 147 p. 56, 2. 6, omnes προσημένοις habent
Diog. L. X 34 p. 372, 22 Us.*

τὸ *(διτ)* συνορᾶν Arndt | ἕδη] διτ Gass. ἕδη *(διτ)* Mei. Τὸ
οὐδέποτε incipit Φ, qui sequentia usque ad v. 9 παντόσιον, sed
contractu habet | δυτος, *(οὐδὲ φύσισται εἰς τὸ μὴ ὄν)* Gass.
Crocen. Τὸ γύψινον P¹ ante corr., Οὐ | οὐδὲν Β Coi | ἀνοικάτη Β
πιπολίται ΦΖI | τῶν οὐ. Υ | διαλύτειν Φ | τὸ δέστιν Φ | οὐδέποτε
τὸ εἰλιθών] παρότι γάρ τὸ πᾶν οὐδέποτε δέστιν εἰς Ὁ μεταβαλεῖται ἡ (οὐδὲ)
τὸ δέστιν Φ Gass. ad Locr. II 306, Leop. | μεταβαλεῖται Us.: με-
ταβάλλει: Θ (μεταβάλλει Φ) Τ εἰς Ὁ δέστιν Φ pro Ὁ τὸ εἰλιθών
τὸ ἄλλα μῆν . . . Η ἀργήν οὐ. Ξ I Η πρότερη ΦΖI | *(σώματα καὶ τάκος)* Us., Arndt
Εμ. Ep. p. 26 traditam lect. defendere conatur 12 εἰρητα . . .
τὸ δέστιν exhibet Φ, sed non accurate τὸ εἴρητο Β Β Co | πάν-
των οὐ. Φ 14 τὸ πρόσθετον] cf. § 38 τόπος δι Us. | *(διτ)* ίντι
Gass. | δι (ΤD) ΖI t. Φ δι = Β δι P (ex ἀντί), Σε ΦΖI δι post παντὸς
τρι. Φ 18 διν Β(TD): εἴτη Ψ Ψ ΖI Φ Ιν: Ρ Co 17 οὐδὲ Us.:
οὐδὲ Θ, del. (Aldobr.) Gass. 18 περιληπτικῶς Οὐ Us. cf. Η
ψέσ. ΧΧVIII col. VII | περιληπτικῶς Οὐ | ως] δισα Us.

ματα και φωνις συναγουμένοις. οὐ γάρ οἶον τι τό πίκνωμα
τῆς συντιχοῦς τῶν δλων περιοδείας εἰδίναι μὴ δυνάμειν διὰ
βροχιδην φωνῶν δπαν ἐμπεφιλαθεῖν οὐ αὐτῷ τὸ και κατέ μέ-
ρος ἀν ἵξεκριμωθέν. οὗτον δή πᾶσι χρησίμης οὖσης τοῖς φίκειω-
νι μένοις φυσιολογίᾳ τῆς τοιαύτης ὁδού, παρεγγυῶν τὸ συνεχὲς
ἴντεργμα οὐ φυσιολογίᾳ και τοιούτῳ μάλιστα ἔγγαληνίζων τῷ
βίῳ ἐποίησά σοι και τοιαύτην τινά ἐπιτομήν και στοιχείωσιν
τῶν δλων δοξῶν.

Πρῶτον μὲν οὖν τὸ ὑποτεταγμένα τοῖς φθόγγοις, ἡ Ἡρό-
νος δοτι, δεῖ εἰληφθῆναι, δπως ἀν τὸ δοξαζόμενα ἡ ζητούμενη ἡ
11 ἀπορούμενη ἔχωμεν εἰς ταῦτα ἀνεγαγόντες ἐπιφέρειν, και μὴ
ἀκριτα πάντα ήμεν <γ> εἰς ἀπειρον ἀποδικνύουσιν ἡ πενούσες
38 φθόγγους ἔχωμεν· ἀνάγκη γάρ τὸ πρῶτον ἴννόημα καθ' ἕκα-
στον φθόγγον βλέπεσθαι και μηθὲν ἀποδεῖξεως προσδεῖσθαι,
15 εἶταρ ξέσμεν τὴ ζητούμενην ἡ ἀπορούμενην και δοξαζόμενην
ιφ' ὅ ἀνάζομεν. Ἑτι τε και τὰς αἰσθήσεις δεῖ πάντως τηρεῖν
και ἀπλῶς τὰς παρεόντας ἐπιβολὰς εἰτε διανοτὰς εἰδοῦσιν δι-
ποτε τῶν πειτηρίων. δροῖσας δὲ και τὰ ὑπάρχοντα πάθη, δημι-
ση και τὸ προσμένον και τὸ ἀδηλον ἔγωμεν οἷς σημειωθόμεθα.

1 συναγουμένοις scri.: συναγουμένων οὐ και . . . συναγουμένων post
μηδιμον. p. 3, 16 ρω. Aldobrt. [και] . . . συναγουμένων Schm. ιεά-
στων (pro και) . . . διασυρεδίνων Us. | εἰδίναι Mei.: είναι οι
(δυναμίνον Aem. Thomas). 3 βροχιων Ω | τὸ και τὸ κατά Β
τὸ κατά Ζf . . . παρεγγυῶν τὸ P¹C⁰ παρεγγυήσθε:] τὸ (: == γ) B
παρεγγυῶντας P¹E¹ . . . ἴντεργμα BPC⁰ | τοιούτῳ Hirzel
(Unterr. zu Cic. I 150) Us.: τὸ τούτων BPC⁰F τῷ τούτων Ζ¹ τῷ
τούτῳ Ζ¹! ἔγγαληνίζειν τῷ P¹ (θνγ.). C⁰F¹ διταίηνίζειν τῷ B (-λον
το.) ἔγγαληνίζονταν Τ¹P¹Zf . . . ἐποίησά σοι Us.: ποιήσαεθαι
Ω ειχ <θεούλευσαρην> ποιήσαεθαι 10 ἡ ἀπορούμενη
11 πάντα Her. B¹ 11 ταῦτα] ὁ Ζf | ἀνάγοντες Υ¹Zf 12 <δ> Koerper
ἡ D ἡ G (sec. Us.) sint Ambr.: om. BPC⁰FZf 13 Us. | ἀπο-
δικειν . . .] B¹ επανίδια in rōs. ἀποδικτύωσιν PZF 13 ὁρ-
μη Leopold 14 μηθὲν P¹C⁰F 15 ίτι τε Arndt: είτε Ω είτε
Γαρ. Πιντα vel Πιντεν Us. | και scri.: κατά Β del. Heidel
πάντως scri. (ita περε Ep. et Philodemus): πάντα BPC⁰Zf ων
Υ καιά πάντα Heidel πάντη Merbach 16 προσμηνόρενον BPC⁰